

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/53/EU,

annettu 20 päivänä marraskuuta 2013,

huviveneistä ja vesiskoottereista sekä direktiivin 94/25/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 16 päivänä kesäkuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/25/EY ⁽³⁾ tarkoituksena oli sisämarkkinoiden toteuttaminen huviveneiden turvallisuusominaisuuksien yhdenmukaistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välisen huviveneiden kaupan esteiden poistamiseksi.

(2) Direktiivin 94/25/EY soveltamisalaan kuuluivat alun perin vain huviveneet, joiden rungon vähimmäispituus oli

2,5 metriä ja enimmäispituus 24 metriä. Direktiivin 94/25/EY ⁽⁴⁾ muuttamisesta 16 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/44/EY muutetun direktiivin 94/25/EY soveltamisalaa laajennettiin sisällyttämällä siihen vesiskootterit ja yhdennetyt ympäristönsuojeluvaatimukset vahvistamalla raja-arvot moottorien pakokaasupäästöille (hiilimonoksidi, hiilivedyt, typen oksidit ja hiukkaset) ja melupäästöille sekä diesel- että bensiinimoottorien osalta.

(3) Direktiivi 94/25/EY perustuu teknistä yhdenmukaistamista ja standardointia koskevasta uudesta lähestymistavasta 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ esitettyihin uuden lähestymistavan periaatteisiin. Siinä säädetään näin ollen ainoastaan olennaiset huviveneitä koskevat vaatimukset, kun taas teknisten yksityiskohtien hyväksymisestä huolehtivat Euroopan standardointikomitea (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (Cenelec) teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti. Näin vahvistettujen yhdenmukaistettujen standardien, joiden viitenumerot julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, noudattaminen luo oletettaman direktiivin 94/25/EY vaatimusten noudattamisesta. Kokemukset ovat osoittaneet, että nämä perusperiaatteet ovat toimineet hyvin tällä alalla ja ne olisi säilytettävä ja niitä olisi myös edistettävä.

(4) Tekniikan kehitys vesikulkuneuvojen markkinoilla on kuitenkin tuonut esiin direktiivin 94/25/EY ympäristövaatimuksiin liittyviä uusia kysymyksiä. Tämän kehityksen huomioon ottamiseksi ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kaupan pitämisen puitteiden selkeyttämiseksi direktiivin 94/25/EY joitakin osia

⁽¹⁾ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 30.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. lokakuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. marraskuuta 2013.

⁽³⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

⁽⁴⁾ EUVL L 214, 26.8.2003, s. 18.

⁽⁵⁾ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

olisi tarkistettava ja parannettava, ja tuo direktiivi olisi selkeyden vuoksi kumottava ja korvattava tällä direktiivillä.

- (5) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ annetaan laaja-alaiset säännökset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditoinnista, CE-merkinnästä, unionin markkinavalvontajärjestelmästä unionin markkinoille saatavia tuotteita varten ja näiden tuotteiden tarkastuksista, ja näitä säännöksiä sovelletaan myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin.
- (6) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista 9 päivänä heinäkuuta 2008 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY ⁽²⁾ säädetään yhteisistä periaatteista ja viitesäännöksistä uuden lähestymistavan periaatteisiin perustuvaa lainsäädäntöä varten. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi muun alakohtaisen tuotelainsäädännön kanssa on aiheellista mukauttaa tämän direktiivin tietyt säännökset edellä mainittuun päätökseen siltä osin kuin alakohtaiset erityispiirteet eivät edellytä erilaista ratkaisua. Näin ollen tietyt määritelmät, talouden toimijoita koskevat yleiset velvollisuudet, vaatimustenmukaisuusolettama, CE-merkintää koskevat säännöt, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia koskevat vaatimukset, ilmoitusmenettelyt sekä riskin aiheuttavien tuotteiden käsittelyyn liittyvät menettelyt olisi mukautettava edellä mainittuun päätökseen. Eurooppalaisesta standardoinnista 25 päivänä lokakuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1025/2012 ⁽³⁾ säädetään yhdenmukaistettuihin standardeihin kohdistettavia vastalauseita koskevasta menettelystä tapauksissa, joissa kyseessä olevat standardit eivät täysin täytä tämän direktiivin vaatimuksia.
- (7) Jotta talouden toimijoiden ja kansallisten viranomaisten olisi helpompi ymmärtää tätä direktiiviä ja soveltaa sitä yhdenmukaisesti, direktiivin 94/25/EY soveltamisalaa ja määritelmiä olisi selkeytettävä. Olisi erityisesti täsmennettävä, että amfibioajoneuvot eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. On myös tarpeen määritellä, millaiset kanoottit ja kajakit jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sekä täsmentää, että vain urheilu- ja vapaa-ajankäyttöön tarkoitettut vesikootterit kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (8) Jotta helpotetaan tämän direktiivin ymmärtämistä ja yhdenmukaista soveltamista, on myös aiheellista määritellä tällä alalla käytettävät käsitteet ”omaan käyttöön rakennetut vesikulkuneuvot”, ”rungon pituus” ja ”yksityinen

maahantuoja”. Nykyistä ”moottorin” määritelmää olisi laajennettava niin, että se kattaa myös innovatiiviset käyttövoimaratkaisut.

- (9) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden, jotka saatetaan unionin markkinoille tai otetaan käyttöön, olisi täytettävä asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimukset, ja talouden toimijoiden olisi toimitusketjuun liittyvien tehtäviensä mukaisesti oltava vastuussa siitä, että tuotteet täyttävät vaatimukset, jotta varmistetaan yleisen edun suojelun korkea taso muun muassa terveyden ja turvallisuuden sekä kuluttajien ja ympäristön suojelun osalta ja taataan terve kilpailu unionin markkinoilla.
- (10) Kaikkien talouden toimijoiden, jotka kuuluvat toimitus- ja jakeluketjuun, olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat tuotteet eivät oikein rakennettuina ja huollettuina aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle ja että markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka ovat asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisia. Tässä direktiivissä olisi säädettävä selkeästä ja oikeasuhteisesta velvollisuuksien jakautumisesta, joka vastaa kunkin toimijan tehtävää toimitus- ja jakeluketjussa.
- (11) Koska tietyt tehtävät voi suorittaa ainoastaan valmistaja, on tarpeen tehdä selvä ero valmistajan ja jakeluketjun myöhempien portaiden toimijoiden välillä. Lisäksi on tarpeen tehdä selvä ero maahantuojan ja jakelijan välillä, koska maahantuoja tuo tuotteita kolmansista maista unionin markkinoille. Maahantuojan olisi sen vuoksi huolehdittava siitä, että nämä tuotteet ovat sovellettavien unionin vaatimusten mukaisia.
- (12) Valmistajalla on parhaat mahdollisuudet suorittaa täydellinen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, koska sillä on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi oltava edelleen yksinomaan valmistajan velvollisuutena.
- (13) On tarpeen varmistaa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kolmansista maista peräisin olevat tuotteet, jotka saapuvat unionin markkinoille, ovat kaikkien sovellettavien unionin vaatimusten mukaisia ja etenkin, että valmistajat ovat noudattaneet asianmukaisia arviointimenettelyjä kyseisten tuotteiden suhteen. Olisi sen vuoksi säädettävä, että maahantuojien on huolehdittava markkinoille saattamiensa tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta, ja että he eivät saata markkinoille tuotteita, jotka eivät ole tällaisten vaatimusten mukaisia tai jotka aiheuttavat riskin. Samasta syystä olisi säädettävä, että maahantuojien on huolehdittava siitä, että vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat menettelyt on suoritettu ja että CE-merkinnät ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat saatavilla valvontaviranomaisten suorittamaa tarkastusta varten.

⁽¹⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁽³⁾ EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12.

- (14) Jos jakelija asettaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan tuotteen saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuojaja on saattanut sen markkinoille, jakelijan olisi toimittava asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että jakelijan tuotteelle suorittama käsittely ei vaikuta kielteisesti tuotteen vaatimustenmukaisuuteen. Sekä maahantuojien että jakelijoiden odotetaan toimivan sovellettavien vaatimusten suhteen asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen saattaessaan tuotteita markkinoille tai asettaessaan niitä saataville markkinoilla.
- (15) Saattaessaan markkinoille tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan tuotteen maahantuojien olisi ilmoitettava tuotteessa nimensä ja osoitteensa yhteydenottoja varten. Olisi säädettävä poikkeuksista sellaisia tapauksia varten, joissa merkintää ei voida tehdä varusteen koon tai luonteen vuoksi.
- (16) Jos talouden toimija joko saattaa tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa tuotetta sellaisella tavalla, joka voi vaikuttaa sovellettavien vaatimusten täyttymiseen, kyseistä toimijaa olisi pidettävä valmistajana ja sen olisi vastattava valmistajalle kuuluvista velvollisuuksista.
- (17) Koska jakelijat ja maahantuojat ovat lähellä markkinoita, niiden olisi oltava mukana toimivaltaisten kansallisten viranomaisten markkinavalvontatehtävissä ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla näille viranomaisille kaikki kyseiseen tuotteeseen liittyvät tarvittavat tiedot.
- (18) Tämän alan erityispiirteenä on, että unioniin sijoittautuneet luonnolliset tai oikeushenkilöt tuovat huviveneitä ja vesiskoottereita kolmansista maista unioniin. Direktiivi 94/25/EY sisältää kuitenkin vain vähäisen määrän säännöksiä, jotka soveltuvat tai joiden voidaan katsoa soveltuvan yksityisiin maahantuojiin vaatimustenmukaisuuden arvioinnin (rakentamisen jälkeiseen arvioinnin) suorittamisen osalta. Sen vuoksi on tarpeen selkeyttää yksityisiä maahantuojia koskevia muita velvollisuuksia, jotka olisi periaatteessa yhdenmukaistettava valmistajan velvollisuuksien kanssa, heidän toimintansa ei-kaupalliseen luonteeseen liittyviä poikkeuksia lukuun ottamatta.
- (19) Tuotteen jäljitettävyyden varmistaminen koko toimitusketjussa edistää markkinavalvonnan yksinkertaistamista ja tehostamista. Tehokas jäljitettävyyjärjestelmä helpottaa markkinavalvontaviranomaisten tehtävää jäljittää ne talouden toimijat, jotka ovat saattaneet vaatimustenvastaiset tuotteet markkinoille.
- (20) Jotta varmistetaan selkeys ja yhdenmukaisuus muiden uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien kanssa, on tarpeen säätää nimenomaisesti, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön vain, jos ne täyttävät yleisen vaatimuksen, jonka mukaan ne eivät saa aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, ja vain, jos ne täyttävät tässä direktiivissä säädetyt olennaiset vaatimukset.
- (21) Kun moottori, joka alkuaan on jo tyyppihyväksytty liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasun- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY⁽¹⁾ tai moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 595/2009⁽²⁾ (Euro VI) mukaisesti, muunnetaan vesikulkuneuvossa käytettäväksi, henkilön, joka suorittaa moottorin muuntamisen, olisi voitava luottaa alkuperäisen moottorivalmistajan esittämään todistukseen vaatimustenmukaisuudesta, jos tehdyt muutokset eivät ole vaikuttaneet moottorin pakokaasupäästöjä koskeviin ominaisuuksiin.
- (22) Direktiivin 2003/44/EY 2 artiklan nojalla annetussa kertomuksessa, joka koskee mahdollisuuksia parantaa edelleen huviveneiden moottorien ympäristöominaisuuksia, arvioidaan vaihtoehtoja huvivene moottorien pakokaasupäästörajojen pienentämiseksi edelleen. Tuossa kertomuksessa päädyttiin siihen, että on aiheellista asettaa raja-arvoja, jotka ovat tiukempia kuin direktiivissä 2003/44/EY säädetyt. Raja-arvot olisi asetettava sellaisiksi, että niissä otetaan huomioon puhtaamman venemoottoritekniikan kehitys ja mahdollistetaan edistyminen kohti pakokaasupäästörajojen maailmanlaajuisia yhdenmukaistamista. Hiilimonoksidin raja-arvoja olisi kuitenkin korotettava, jotta voidaan mahdollistaa muiden ilman epäpuhtauksien merkittävä väheneminen teknisen toteutettavuuden huomioon ottamiseksi ja nopeimman mahdollisen täytäntöönpanon saavuttamiseksi varmistaen samalla, että tähän talouden alaan kohdistuvat sosiaalis-taloudelliset vaikutukset ovat hyväksyttävissä.
- (23) Polttoaine- ja teholuokasta riippuen olisi käytettävä venemoottoreille tarkoitettuja testisyklejä, jotka on kuvattu asianomaisessa yhdenmukaistetussa standardissa tai siihen asti kun ne ovat saatavilla, asianomaisessa ISO-standardissa, ottaen huomioon liitteessä I olevan B osan 2.3 kohdassa vahvistetut arvot. Testisyklejä olisi kehitettävä kaikille polttomoottoreille, jotka ovat osa käyttövoimajärjestelmää, hybridijärjestelmät mukaan lukien.

(1) EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

(2) EUVL L 188, 18.7.2009, s. 1.

- (24) Testipolttoaineiden, joita käytetään arvioitaessa, ovatko moottorit pakokaasupäästörajojen mukaisia, olisi vastattava asianomaisilla markkinoilla käytettävien polttoaineiden kokoonpanoa, ja siksi unionissa tehtävässä tyyppi hyväksynnässä olisi käytettävä eurooppalaisia testipolttoaineita. Koska kolmansien maiden valmistajilla ei kuitenkaan välttämättä ole käytettävissään eurooppalaisia vertailupolttoaineita, hyväksyntäviranomaisen on voitava hyväksyä moottorien testaaminen myös muilla vertailupolttoaineilla. Jotta varmistetaan testitulosten laatu ja vertailukelpoisuus, voidaan vertailupolttoaineiksi kuitenkin valita vain asianmukaisessa ISO-standardissa esitettyjen eritelmien mukaisia polttoaineita.
- (25) Meriympäristön suojelun edistämiseksi on aiheellista säätää vaatimus, joka koskee käymäläjätevesisäiliöiden pakollista asentamista vesikulkuneuvoihin, joissa on käymälä.
- (26) Onnettomuustilastoista käy ilmi, että monirunkoisten asuttavien huviveneiden ylösalaisin kääntymisen riski on vähäinen. Tästä vähäisestä riskistä huolimatta on syytä ottaa huomioon, että monirunkoisten asuttavien huviveneiden ylösalaisin kääntymisen riski on olemassa ja jos nämä veneet ovat alttiita ylösalaisin kääntymiselle, niiden olisi pysyttävä pinnalla ylösalaisin kääntyneinä ja niistä poistumisen olisi oltava käytännössä mahdollista.
- (27) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tämän direktiivin säännöksillä ei saa olla vaikutusta jäsenvaltioiden oikeuteen asettaa tarpeelliseksi katsomiaan vaatimuksia tietyillä vesialueilla liikkumiselle ympäristön ja melusaasteelta suojelemiseksi sekä vesiteiden suojelemiseksi ja niillä liikkuvien turvallisuuden varmistamiseksi, sillä edellytyksellä, että tällaiset säännökset eivät velvoita muuttamaan tämän direktiivin vaatimusten mukaisia vesikulkuneuvoja ja että nämä säännökset ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia asetettuihin tavoitteisiin nähden.
- (28) CE-merkintä ilmaisee tuotteen vaatimustenmukaisuuden ja on laajasti ymmärretyn vaatimustenmukaisuuden arvioinnin koko prosessin näkyvä tulos. CE-merkinnän yleiset periaatteet säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Tässä direktiivissä olisi annettava säännöt, jotka koskevat CE-merkinnän kiinnittämistä vesikulkuneuvoon, varusteisiin ja moottoreihin. On aiheellista ulottaa CE-merkinnän kiinnittämistä koskeva velvollisuus koskemaan myös kaikkia sisämoottoreita ja ilman kiinteää pakoputkistoa olevia sisäperämoottoreita, joiden katsotaan täyttävän tämän direktiivin mukaiset olennaiset vaatimukset.
- (29) On olennaisen tärkeää tehdä selväksi valmistajille, yksityisille maahantuojuille ja käyttäjille, että kiinnittämällä CE-merkinnän tuotteeseen valmistaja vakuuttaa, että tuote on kaikkien sovellettavien vaatimusten mukainen ja että hän ottaa siitä täyden vastuun.
- (30) CE-merkinnän olisi oltava ainoa vaatimustenmukaisuusmerkintä, jota käytetään osoittamaan, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva tuote on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen. Muita merkintöjä olisi kuitenkin voitava käyttää, jos ne parantavat kuluttajansuojaa eivätkä kuulu unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan.
- (31) Olennaisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen säätää asianmukaisista vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä, joita valmistajan on noudatettava. Nämä menettelyt olisi vahvistettava päätöksessä N:o 768/2008/EY säädettyjen vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulien perusteella. Arviointimenettelyt olisi laadittava vesikulkuneuvoihin sekä niiden moottoreihin ja varusteisiin liittyvän riskitason mukaisesti. Sen vuoksi jokaista vaatimustenmukaisuusryhmää olisi täydennettävä sopivalla menettelyllä tai mahdollisuudella valita yksi useasta vastaavasta menettelystä.
- (32) Kokemukset ovat osoittaneet, että on aiheellista sallia useampia vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleja varusteille. Pakokaasu- ja melupäästöjä koskevien vaatimustenmukaisuuden arvioinnin osalta olisi tehtävä ero niiden tapausten, joissa käytetään yhdenmukaistettuja standardeja ja niiden, joissa niitä ei käytetä, välillä, koska viimeksi mainituissa tapauksissa on perusteltua edellyttää tarkempaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä. Lisäksi mahdollisuus käyttää vertailuvenetietoja melupäästöjen testauksessa olisi poistettava tarpeettomana, koska sitä ei ole käytetty käytännössä.
- (33) Jotta vesikulkuneuvojen hyväksyttävästä käyttöympäristöstä voitaisiin antaa selkeää tietoa, vesikulkuneuvojen suunnitteluluokkien nimitysten olisi perustuttava ainoastaan vesialueilla liikkumisen kannalta olennaisiin ympäristöolosuhteisiin eli tuulen voimakkuuteen ja aallonkorkeuteen. Tuulivoimakkuusalueet ja merkitsevä aallonkorkeus määritellään neljässä suunnitteluluokassa (A, B, C ja D) perusteluineen.
- (34) Direktiivi 94/25/EY sisältää sääntöjä, jotka koskevat huviveneen rakentamisen jälkeistä arviointia, jonka suorittaa kuka tahansa unioniin sijoittautunut luonnollinen tai oikeushenkilö, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, jos valmistaja ei ota vastuuta siitä, että tuote on direktiivin mukainen. Johdonmukaisuuden vuoksi on aiheellista ulottaa rakentamisen jälkeisen arvioinnin soveltamisala kattamaan huviveneiden lisäksi myös vesiskootterit. Selkeyden vuoksi olisi määriteltävä, missä tilanteissa rakentamisen jälkeistä arviointia voidaan käyttää. Jotta estetään rakentamisen jälkeisen arvioinnin väärinkäyttö kaupallisiin tarkoituksiin, menettelyn käyttö olisi tuonnin osalta sallittava vain tapauksissa, joissa on kyse yksityisten maahantuojujen toteuttamasta ei-kaupallisesta tuonnista. Jotta varmistetaan, että ilmoitettu laitos

arvioi tuotteen vaatimustenmukaisuuden luotettavasti, on tarpeen laajentaa rakentamisen jälkeistä arviointia pyytävän henkilön velvollisuuksia toimittaa asiakirjoja ilmoitetulle laitokselle.

- (35) Koska on tarpeen varmistaa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia suorittavien laitosten toiminta on kauttaaltaan korkeatasoista koko unionissa ja koska kaikkien tällaisten laitosten olisi suoritettava tehtävänsä samantasoisesti ja terveen kilpailun olosuhteissa, olisi asetettava pakollisia vaatimuksia sellaisille vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat tulla ilmoitetuiksi tässä direktiivissä tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen tarjoamista varten.
- (36) Jotta varmistetaan yhtenäinen laatutaso tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suorittamisessa, on tarpeen paitsi asettaa vaatimukset, jotka ilmoitetuiksi haluavien vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on täytettävä, myös asettaa rinnakkaisesti vaatimukset, jotka ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja muiden, ilmoitettujen laitosten arvioinnissa, ilmoittamisessa ja valvonnassa mukana olevien elinten on täytettävä.
- (37) Asetus (EY) N:o 765/2008 täydentää ja vahvistaa unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkinavalvonnan olemassa olevia puitteita, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat tuotteet mukaan lukien. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi järjestettävä ja toteutettava näiden tuotteiden markkinavalvonta mainitun asetuksen mukaisesti ja tarvittaessa yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (38) Avoimuuden lisäämiseksi ja käsittelyyn kuluvan ajan lyhentämiseksi on tarpeen parantaa nykyistä suojamenettelyä, joka antaa komissiolle mahdollisuuden tutkia, onko jäsenvaltion toteuttama, vaatimusten vastaisena pitämänsä tuotetta koskeva toimenpide oikeutettu, jolloin tavoitteena on tehostaa menettelyä ja hyödyntää jäsenvaltioissa saatavilla olevaa asiantuntemusta.
- (39) Nykyistä järjestelmää olisi täydennettävä menettelyllä, jonka avulla asianomaiset osapuolet voivat saada tiedon toteutetuista toimenpiteistä sellaisten tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai

muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille. Sen olisi myös annettava markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus toimia aikaisemmassa vaiheessa tällaisten tuotteiden suhteen yhteistyössä asianomaisten talouden toimijoiden kanssa.

- (40) Silloin kun jäsenvaltiot ja komissio ovat yhtä mieltä jonkun jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen oikeutuksesta, komissiolta ei pitäisi edellyttää jatkotoimia.
- (41) Tekniikkaa koskevan tietämyksen ja uuden tieteellisen näytön huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I olevan B osan 2.3, 2.4 ja 2.5 kohtaa ja 3 jaksoa sekä liitteessä I olevan C osan 3 jaksoa sekä liitteitä V, VII ja IX. Tämä antaa komissiolle vastaisuudessa mahdollisuuden ottaa mukaan testisyklejä hybridimootoreille ja sisällyttää biopolttoaineita sisältäviä testipolttolaitteita testipolttolaitteeseen, kun nämä testipolttolaitteet on hyväksytty kansainvälisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (42) Jotta varmistetaan tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (43) Neuvoo-antavaa menettelyä olisi sovellettava sellaisten täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen, jotka edellyttävät, että ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet sellaisten ilmoitettujen laitosten osalta, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä niiden ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia.
- (44) Tarkastelumenettelyä olisi sovellettava sellaisten täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen, joilla varmistetaan tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, erityisesti siltä osin kuin on kyse vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä koskevista 24 artiklassa säädetyistä lisäsäännöksistä sekä vesikulkuneuvojen suunnitteluluokkia, vesikulkuneuvon tunnusnumeroa, valmistajan kilpeä, omistajan käsikirjaa, kaasujärjestelmää, päästöjen torjuntaa, raportointilomaketta ja merenkulkuvaloja koskevista vaatimuksista.

⁽¹⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (45) Komission olisi täytäntöönpanosäädöksin, ja niiden erityisluonteen huomioon ottaen, toimittava soveltamatta asetusta (EU) N:o 182/2011, määritettävä, ovatko jäsenvaltioiden sellaisten tuotteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, toteuttamat toimenpiteet oikeutettuja.
- (46) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arviointiin, vesikulkuneuvojen suunnitteluluokkiin, merenkulkuvaloihin, päästöjen torjuntaan ja sellaisiin kaasulaitteisiin, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle.
- (47) Vakiintuneen käytännön mukaisesti tällä direktiivillä perustetulla komitealla voi olla tarpeellinen tehtävä tarkasteltaessa tämän direktiivin soveltamista koskevia kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja tai jonkin jäsenvaltion edustaja on ottanut esille komitean työjärjestyksen mukaisesti.
- (48) Jäsenvaltioiden olisi täytettävä tämän direktiivin soveltamista koskeva kyselylomake tämän direktiivin seurannan toteuttamiseksi ja direktiivin vaikuttavuuden valvomiseksi. Komission olisi sen jälkeen laadittava ja julkaistava kertomus tämän direktiivin soveltamisesta.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevista säännöistä ja varmistettava, että nämä seuraamukset pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (50) Jotta valmistajilla ja muilla talouden toimijoilla olisi riittävästi aikaa sopeutua tällä direktiivillä säädettyihin vaatimuksiin, on tarpeen säätää tämän direktiivin voimaantulon jälkeisestä riittävästä siirtymäajasta, jonka aikana direktiivin 94/25/EY mukaisia tuotteita voidaan edelleen saattaa markkinoille.
- (51) Jotta helpotetaan tämän direktiivin soveltamista enintään 15 kW:n bensiinikäyttöisten perämoottorien pienten ja keskisuurten valmistajien keskuudessa ja jotta he voisivat mukautua uusiin vaatimuksiin, on asianmukaista säätää erityisesti näitä valmistajia koskevasta siirtymäkaudesta.
- (52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelun ja ympäristön suojelun korkean tason varmistaminen taaten samalla sisämarkkinoiden toiminta vahvistamalla yhdenmukaistetut vaatimukset tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluville tuotteille ja vähimmäisvaatimukset markkinavalvonnalle, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen

5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (53) Direktiivi 94/25/EY olisi tämän vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden suunnittelua ja valmistusta koskevista vaatimuksista ja näiden tuotteiden vapaata liikkuvuutta unionissa koskevista säännöistä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin tuotteisiin:

- a) huviveneet ja keskeneräiset huviveneet;
- b) vesiskootterit ja keskeneräiset vesiskootterit;
- c) liitteessä II luetellut varusteet, silloin kun ne saatetaan erillisinä unionin markkinoille, jäljempänä 'varusteet';
- d) moottorit, jotka on asennettu tai erityisesti tarkoitettu asennettaviksi vesikulkuneuvoihin;
- e) moottorit, jotka on asennettu vesikulkuneuvoihin, jos niihin tehdään merkittävä moottorin muutos;
- f) vesikulkuneuvot, joille on tehty vesikulkuneuvoa koskeva merkittävä muutos.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin tuotteisiin:

- a) liitteessä I olevassa A osassa esitettyjen suunnittelua ja rakentamista koskevien vaatimusten osalta:
 - i) pelkästään kilpailukäyttöön tarkoitettut vesikulkuneuvot, mukaan lukien valmistajan kilpa- tai harjoitussoutuve-neeksi merkitsemät veneet;

- ii) kanootit ja kajakit, jotka on suunniteltu liikutettaviksi ainoastaan ihmisvoimin, sekä gondolit ja polkuveneet;
- iii) purjelaudat, jotka on suunniteltu liikutettaviksi ainoastaan tuulen avulla ja joita ohjaa tai ohjaavat henkilö tai henkilöt seisaallaan;
- iv) lainelaudat;
- v) sellaiset ennen vuotta 1950 suunnitellut historialliset vesikulkuneuvot alkuperäisinä tai yksittäisinä jäljennöksinä, jotka on rakennettu pääasiassa alkuperäisistä materiaaleista ja jotka valmistaja on merkinnyt tällaiseksi vesikulkuneuvoksi;
- vi) koekäyttöön tarkoitetut vesikulkuneuvot edellyttäen, että niitä ei saateta unionin markkinoille;
- vii) omaan käyttöön rakennetut vesikulkuneuvot edellyttäen, että niitä ei myöhemmin saateta unionin markkinoille viiden vuoden kuluessa vesikulkuneuvon käyttöönotosta;
- viii) erityisesti kaupallista tarkoitusta varten miehitettävät ja matkustajia kuljettavat vesikulkuneuvot, tämän kuitenkin vaikuttamatta 3 kohdan soveltamiseen, matkustajamäärästä riippumatta;
- ix) sukellusveneet;
- x) ilmatyynyalukset;
- xi) kantosiipialukset;
- xii) höyrykäyttöiset vesikulkuneuvot, joilla on ulkoinen polttoainejärjestelmä, joka toimii kivihiehellä, koksilla, puulla, öljyllä tai kaasulla;
- xiii) amfibioajoneuvot eli pyörillä tai telaketjuilla varustetut moottoriajoneuvot, jotka voivat kulkea sekä vedessä että kuivalla maalla;
- b) liitteessä I olevassa B osassa esitettyjen pakokaasupäästöjä koskevien vaatimusten osalta:
- i) moottorit, jotka on asennettu tai jotka on erityisesti tarkoitettu asennettaviksi johonkin seuraavista tuotteista:
- vesikulkuneuvot, jotka on tarkoitettu pelkästään kilpailukäyttöön ja jotka valmistaja on merkinnyt sellaisiksi,
- koekäyttöön tarkoitetut vesikulkuneuvot edellyttäen, että niitä ei saateta unionin markkinoille,
- erityisesti kaupallista tarkoitusta varten miehitettävät ja matkustajia kuljettavat vesikulkuneuvot, tämän kuitenkin vaikuttamatta 3 kohdan soveltamiseen, matkustajamäärästä riippumatta,
- sukellusveneet,
- ilmatyynyalukset,
- kantosiipialukset,
- amfibioajoneuvot eli pyörillä tai telaketjuilla varustetut moottoriajoneuvot, jotka voivat kulkea sekä vedessä että kuivalla maalla;
- ii) sellaiset vuotta 1950 aikaisemman mallin mukaiset alkuperäiset moottorit tai niiden yksittäiset jäljennökset, joita ei ole valmistettu sarjatuotantona ja jotka on asennettu alakohdan v tai vii alakohdassa tarkoitettuihin vesikulkuneuvoihin;
- iii) omaan käyttöön rakennetut moottorit edellyttäen, että niitä ei myöhemmin saateta unionin markkinoille viiden vuoden kuluessa vesikulkuneuvon käyttöönotosta;
- c) liitteessä I olevassa C osassa esitettyjen melupäästöjä koskevien vaatimusten osalta:
- i) edellä b alakohdassa tarkoitettut vesikulkuneuvot;
- ii) omaan käyttöön rakennetut vesikulkuneuvot edellyttäen, että niitä ei myöhemmin saateta unionin markkinoille viiden vuoden kuluessa vesikulkuneuvon käyttöönotosta.
3. Se seikka, että samaa vesikulkuneuvoa voidaan myös vuokrata tai käyttää urheilu- ja vapaa-ajan koulutukseen, ei estä vesikulkuneuvon kuulumista tämän direktiivin soveltamisalaan, kun se saatetaan unionin markkinoille virkistyskäyttöä varten.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'vesikulkuneuvolla' huviveneettä tai vesiskootteria;
- 2) 'huviveneellä' urheiluun tai vapaa-ajan viettoon tarkoitettua vesikulkuneuvoa, vesiskootteria lukuun ottamatta, jonka rungon pituus on 2,5 metristä 24 metriin, vesikulkuneuvon tyypistä tai käyttövoimasta riippumatta;

- 3) 'vesiskootterilla' urheiluun tai vapaa-ajan viettoon tarkoitettua vesikulkuneuvoa, jonka rungon pituus on alle 4 metriä, jossa on moottori, jonka pääasiallinen käyttövoiman lähde on vesisuihkupumppu ja joka on suunniteltu siten, että venettä käyttävä henkilö tai henkilöt istuvat, seisovat tai ovat polvillaan rungon päällä eikä niinkään sen sisällä;
- 4) 'omaan käyttöön rakennetulla vesikulkuneuvolla' vesikulkuneuvoa, jonka sen tuleva käyttäjä on pääasiallisesti itse rakentanut omaan käyttöönsä;
- 5) 'moottorilla' suoraan tai epäsuorasti käyttövoimana käytettävää bensiini- tai dieselpolttomootoria;
- 6) 'moottorin merkittävällä muutoksella' moottorin muutosta, josta voi aiheutua se, että moottori ylittää liitteessä I olevassa B osassa esitetyt päästörajat, tai joka lisää moottorin nimellistehoä yli 15 prosenttia;
- 7) 'kulkuneuvon merkittävällä muutoksella' olemassa olevan vesikulkuneuvon muutosta, jolla muutetaan vesikulkuneuvon käyttövoima tai johon liittyy moottorin merkittävä muutos taikka joka muuttaa vesikulkuneuvoa siinä määrin, että se ei ehkä täytä tässä direktiivissä säädettyjä sovellettavia olennaisia turvallisuus- ja ympäristövaatimuksia;
- 8) 'käyttövoimalla' menetelmää, jonka avulla vesikulkuneuvo liikkuu;
- 9) 'moottoriryhmällä' valmistajan sellaisten moottorien ryhmää, joilla on rakenteensa vuoksi samankaltaiset pakokaasu- tai melupäästöjen ominaisuudet;
- 10) 'rungon pituudella' yhdenmukaistetun standardin mukaisesti mitattua rungon pituutta;
- 11) 'asettamisella saataville markkinoilla' tuotteen toimittamista liiketoiminnan yhteydessä unionin markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;
- 12) 'markkinoille saattamisella' tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- 13) 'käyttöönottolla' tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan tuotteen ensimmäistä käyttöä loppukäyttäjän toimesta unionissa;
- 14) 'valmistajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotteen ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillään;
- 15) 'valtuutetulla edustajalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät;
- 16) 'maahantuojalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuotavan tuotteen unionin markkinoille;
- 17) 'yksityisellä maahantuojalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka muun kuin kaupallisen toiminnan yhteydessä tuo tuotteen kolmannesta maasta unioniin aikoen ottaa sen omaan käyttöönsä;
- 18) 'jakelijalla' muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, muuta kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa tuotteen saataville markkinoilla;
- 19) 'talouden toimijoilla' valmistajaa, valtuutettua edustajaa, maahantuojaa ja jakelijaa;
- 20) 'yhdenmukaistetulla standardilla' asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltä yhdenmukaista standardia;
- 21) 'akkreditoinnilla' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltä akkreditointia;
- 22) 'kansallisella akkreditointielimellä' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltä kansallista akkreditointielintä;
- 23) 'vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla' prosessia, jolla arvioidaan, täytyvätkö tämän direktiivin mukaiset tuotetta koskevat vaatimukset;
- 24) 'vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella' elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;
- 25) 'palautusmenettelyllä' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada loppukäyttäjien saataville jo asetetut tuotteet takaisin;
- 26) 'markkinoilta poistamisella' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevan tuotteen asettaminen saataville markkinoilla;

- 27) 'markkinavalvonnalla' viranomaisten toimintaa ja niiden toteuttamia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen sovellettavien vaatimusten mukaisia eivätkä vaaranna terveyttä, turvallisuutta tai muita yleisten etujen suojeluun liittyviä seikkoja;
- 28) 'CE-merkinnällä' merkintää, jolla valmistaja osoittaa tuotteen olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen sovellettavien vaatimusten mukainen;
- 29) 'unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä' mitä tahansa unionin lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämisen ehtoja.

4 artikla

Olennaiset vaatimukset

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita saadaan asettaa saataville tai ottaa käyttöön vain, jos ne eivät oikein huollettuina ja niiden tarkoituksen mukaisesti käytettyinä aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle ja vain sillä edellytyksellä, että ne ovat liitteessä I esitettyjen sovellettavien olennaisten vaatimusten mukaisia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita ei aseteta saataville markkinoilla tai oteta käyttöön, elleivät ne täytä 1 kohdan vaatimuksia.

5 artikla

Vesialueilla liikkumista koskevat kansalliset säännökset

Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita antamasta tietyillä vesialueilla liikkumista koskevia säännöksiä ympäristön ja vesiteiden suojelemiseksi ja niillä liikkuvien turvallisuuden varmistamiseksi, sillä edellytyksellä, että nämä säännökset eivät velvoita muuttamaan tämän direktiivin mukaisia vesikulkuneuvoja ja että ne ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia.

6 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän direktiivin mukaisten vesikulkuneuvojen asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista alueellaan, tämän kuitenkin vaikuttamatta 5 artiklan soveltamiseen.
2. Jäsenvaltiot eivät saa estää keskeneräisten vesikulkuneuvojen asettamista saataville markkinoilla, jos valmistaja tai maahantuoja vakuuttaa liitteen III mukaisesti, että vesikulkuneuvot on tarkoitettu rakentaa loppuun muiden toimesta.

3. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten tämän direktiivin mukaisten varusteiden asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, jotka on tarkoitettu vesikulkuneuvon asennettaviksi, valmistajan tai maahantuojan antaman 15 artiklassa tarkoitettua vakuutuksen mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot eivät saa estää seuraavien moottorien asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista:

- a) tämän direktiivin mukaiset moottorit riippumatta siitä, onko ne asennettu vesikulkuneuvoihin;
- b) vesikulkuneuvoihin asennetut ja direktiivin 97/68/EY mukaisesti tyyppihyväksytyt moottorit, jotka ovat niiden mainitun direktiivin liitteessä I olevassa 4.1.2 kohdassa vaiheelle III A, III B tai IV asetettujen päästörajojen mukaisia, jotka koskevat muissa sovelluksissa kuin sisävesialusten, veturien ja moottorivaunujen työntövoimana käytettäviä dieselmoottoireita, ja jotka ovat tämän direktiivin mukaisia, lukuun ottamatta liitteessä I olevassa B osassa asetettuja pakokaasupäästövaatimuksia;
- c) vesikulkuneuvoihin asennetut ja asetuksen (EY) N:o 595/2009 mukaisesti tyyppihyväksytyt moottorit, jotka ovat tämän direktiivin mukaisia, lukuun ottamatta liitteessä I olevassa B osassa asetettuja pakokaasupäästövaatimuksia.

Jos moottori muunnetaan vesikulkuneuvon asennettavaksi, ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaa sovelletaan sillä edellytyksellä, että moottorin muuntava henkilö huolehtii siitä, että tämä tehdään ottaen täysin huomioon moottorin valmistajalta saadut tiedot, jotta varmistetaan, että moottori täyttää edelleen joko direktiivissä 97/68/EY tai asetuksessa (EU) N:o 595/2009 säädetyt ja moottorin valmistajan ilmoittamat pakokaasupäästövaatimukset, kun se asennetaan vesikulkuneuvon moottorin muuntaneen henkilön toimittamien ohjeiden mukaisesti. Moottorin muuntaneen henkilön on vakuutettava 15 artiklan mukaisesti, että moottori täyttää edelleen joko direktiivissä 97/68/EY tai asetuksessa (EU) N:o 595/2009 säädetyt ja moottorin valmistajan ilmoittamat pakokaasupäästövaatimukset, kun se asennetaan moottorin muuntaneen henkilön toimittamien ohjeiden mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot eivät saa estää näyttelyissä, messuilla, esittelyissä ja muissa vastaavissa tilanteissa tapahtuvaa sellaisten 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden esittelyä, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, jos näkyvällä ilmoituksella selvästi todetaan, että kyseiset tuotteet eivät ole tämän direktiivin mukaisia ja että niitä ei voida asettaa saataville eikä ottaa käyttöön unionissa ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaisiksi.

II LUKU

TALOUDEEN TOIMIJOIDEN JA YKSITYISTEN MAAHANTUOJIIEN
VELVOLLISUUDET

7 artikla

Valmistajien velvollisuudet

1. Valmistajien on saattaessaan tuotteita markkinoille varmistettava, että ne on suunniteltu ja valmistettu 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Valmistajien on laadittava 25 artiklan mukaiset tekniset asiakirjat ja tehtävä tai teetettävä sovellettava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely 19–22 artiklan ja 24 artiklan mukaisesti.

Kun tuotteen vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu tällä menettelyllä, valmistajien on laadittava 15 artiklassa tarkoitettu vakuutus ja merkittävä ja kiinnitettävä CE-merkintä 17 ja 18 artiklan mukaisesti.

3. Valmistajien on säilytettävä tekniset asiakirjat ja jäljennös 15 artiklassa tarkoitettu vakuutuksesta kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille.

4. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyjä, joilla varmistetaan, että sarjatuotannossa noudatetaan vaatimuksia. Muutokset tuotteen suunnittelussa tai ominaisuuksissa ja muutokset yhdenmukaistetuissa standardeissa, joihin viittamalla tuotteen vaatimustenmukaisuus ilmoitetaan, on otettava asianmukaisesti huomioon.

Silloin, kun se katsotaan tuotteeseen liittyvien riskien kannalta tarkoituksenmukaiseksi, valmistajien on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi suoritettava näytteisiin perustuvia testejä markkinoilla saataville asetetuille tuotteille ja tutkittava valitukset, vaatimustenmukaisuus tuotteet ja tuotteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille tällaisesta valvonnasta.

5. Valmistajien on varmistettava, että heidän tuotteisiinsa on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, jonka ansiosta ne voidaan tunnistaa, tai jos varusteiden koko tai luonne ei tätä salli, että vaadittu tieto on annettu pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

6. Valmistajien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity toimimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä osoitteensa, jossa valmistajiin saa yhteyden, joko tuotteessa tai, jos se ei ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa

asiakirjassa. Osoitteessa on ilmoitettava yksi yhteispiste, jonka kautta valmistajaan voi ottaa yhteyttä.

7. Valmistajien on varmistettava, että tuotteeseen liitetään omistajan käsikirjassa ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka annetaan kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määräämällä yhdellä tai useammalla kielellä.

8. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka he ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on välittömästi toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Mikäli tuote aiheuttaa riskin, valmistajien on tämän lisäksi välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden asiasta vastaaville toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa he ovat asettaneet tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenmukaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

9. Valmistajien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan heidän markkinoille saattamiensa tuotteiden aiheuttamat riskit.

8 artikla

Valtuutetut edustajat

1. Valmistajat voivat nimittää kirjallisella toimeksiannolla valtuutetun edustajan.

2. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa säädettyt velvollisuudet ja teknisten asiakirjojen laatiminen eivät saa kuulua valtuutetun edustajan toimeksiantoon.

3. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saadussa toimeksiannossa eriteltyt tehtävät. Toimeksiannon mukaan valtuutetun edustajan on voitava suorittaa ainakin seuraavat tehtävät:

a) pidettävä jäljennökset 15 artiklassa tarkoitettu vakuutuksesta ja tekniset asiakirjat kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille;

b) annettava toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi;

- c) tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan edustajan toimeksiannon piiriin kuuluvien tuotteiden aiheuttamat riskit.

9 artikla

Maahantuojien velvollisuudet

1. Maahantuojat saavat saattaa unionin markkinoille ainoastaan vaatimustenmukaisia tuotteita.

2. Ennen tuotteen saattamista markkinoille maahantuojien on varmistettava, että valmistaja on suorittanut asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn. Niiden on varmistettava, että valmistaja on laatinut tekniset asiakirjat, että tuotteeseen on kiinnitetty 17 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, että sen mukana on 15 artiklassa, liitteessä I olevan A osan 2.5 kohdassa, liitteessä I olevan B osan 4 kohdassa ja liitteessä I olevan C osan 2 kohdassa vaaditut asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 7 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai sillä on syytä uskoa, että tuote ei ole 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I asetettujen vaatimusten mukainen, maahantuoja ei saa saattaa tuotetta markkinoille ennen kuin se on saatettu sovellettavien vaatimusten mukaiseksi. Kun tuotteeseen liittyy riski, maahantuojan on tämän lisäksi ilmoitettava siitä valmistajalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Maahantuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity toiminnimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä osoitteensa, jossa heihin saa yhteyden, joko tuotteessa tai, jos se ei varusteiden osalta ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

4. Maahantuojien on varmistettava, että tuotteeseen on liitetty omistajan käsikirjassa ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka annetaan kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määräämällä yhdellä tai useammalla kielellä.

5. Maahantuojien on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta niiden vaatimusten suhteen, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I.

6. Silloin, kun se katsotaan tuotteeseen liittyvien riskien kanalta tarkoituksenmukaiseksi, maahantuojien on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi suoritettava näytteisiin perustuvia testejä markkinoilla saataville asetetuille tuotteille ja tutkittava valitukset, vaatimustenvastaiset tuotteet ja tuotteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille tällaisesta valvonnasta.

7. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka he ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on välittömästi toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Kun tuote aiheuttaa riskin, maahantuojien on tämän lisäksi välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden asiasta vastaaville toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa he asettivat tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

8. Maahantuojien on pidettävä kymmenen vuoden ajan tuotteen markkinoille saattamisesta 15 artiklassa tarkoitettun vakuutuksen jäljennös markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä näiden viranomaisten saataville.

9. Maahantuojien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kyseisen viranomaisen helposti ymmärtämällä kielellä. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan maahantuojien markkinoille saattamien tuotteiden aiheuttamat riskit.

10 artikla

Jakelijoiden velvollisuudet

1. Kun jakelijat asettavat tuotteen saataville markkinoilla, niiden on noudatettava asiaankuuluvaa huolellisuutta tämän direktiivin vaatimusten suhteen.

2. Jakelijoiden on ennen tuotteen asettamista saataville markkinoilla tarkastettava, että tuotteessa on 17 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, että sen mukana on 7 artiklan 7 kohdassa, 15 artiklassa ja liitteessä I olevan A osan 2.5 kohdassa, liitteessä I olevan B osan 4 kohdassa ja liitteessä I olevan C osan 2 kohdassa vaaditut asiakirjat sekä ohjeet ja turvallisuustiedot yhdellä tai useammalla kielellä, jota kuluttajat ja muut loppukäyttäjät voivat helposti ymmärtää siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote on määrää asettaa saataville markkinoilla, ja että valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet vaatimuksia, joista säädetään 7 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa.

Jos jakelija katsoo tai hänellä on syytä uskoa, että tuote ei ole 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I asetettujen vaatimusten mukainen, se ei saa asettaa tuotetta saataville markkinoilla ennen kuin se on saatettu vaatimusten mukaiseksi. Kun tuotteeseen liittyy riski, jakelijan on tämän lisäksi ilmoitettava siitä valmistajalle tai maahantuojalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on niiden vastuulla, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta niiden vaatimusten suhteen, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I.

4. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on varmistettava, että toteutetaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Kun tuote aiheuttaa riskin, jakelijoiden on tämän lisäksi välittömästi tiedotettava siitä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa he ovat asettaneet tuotteen saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohdaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

5. Jakelijoiden on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan heidän markkinoilla saataville asettamiensa tuotteiden aiheuttamat riskit.

11 artikla

Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin

Maahantuojaa tai jakelijaa on pidettävä tämän direktiivin mukaisena valmistajana ja sitä koskevat samat velvollisuudet kuin valmistajaa 7 artiklan mukaisesti silloin, kun se saattaa tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillä tai muuttaa jo markkinoille saatettua tuotetta tavalla, joka voi vaikuttaa tämän direktiivin vaatimusten täyttymiseen.

12 artikla

Yksityisten maahantuojien velvollisuudet

1. Jos valmistaja ei ota vastuuta siitä, että tuote on tämän direktiivin vaatimusten mukainen, yksityisen maahantuojan on ennen tuotteen käyttöönottoa varmistettava, että se on suunniteltu ja valmistettu 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I esitettyjen vaatimusten mukaisesti ja huolehdittava siitä, että hän itse tai joku muu huolehtii 7 artiklan 2, 3, 7 ja 9 kohdassa esitetyistä valmistajan velvollisuuksista.

2. Jos vaadittuja teknisiä asiakirjoja ei saada valmistajalta, yksityisen maahantuojan on laadittava ne käyttämällä asianmukaista asiantuntemusta.

3. Yksityisen maahantuojan on varmistettava, että tuotteen on merkitty sen ilmoitetun laitoksen nimi ja osoite, joka on suorittanut tuotteen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin.

13 artikla

Talouden toimijoiden tunnistetiedot

1. Talouden toimijoiden on pyynnöstä esitettävä markkina-
valvontaviranomaisille seuraavien toimijoiden tunnistetiedot:

- kaikki talouden toimijat, jotka ovat toimittaneet niille tuotteita;
- kaikki talouden toimijat, joille ne ovat toimittaneet tuotteen.

Talouden toimijoiden on kyettävä esittämään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot kymmenen vuoden ajan siitä, kun tuote on toimitettu niille tai kun ne ovat toimittaneet tuotteen.

2. Yksityisten maahantuojien on pyynnöstä esitettävä markkina-
valvontaviranomaisille sen talouden toimijan tunnistetiedot, joka on toimittanut heille tuotteen.

Yksityisten maahantuojien on kyettävä esittämään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot kymmenen vuoden ajan siitä, kun tuote on toimitettu heille.

III LUKU

TUOTTEEN VAATIMUSTENMUKAISUUS

14 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

Tuotteita, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, on pidettävä niiden 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I esitettyjen vaatimusten mukaisina, jotka kuuluvat näiden standardien tai niiden osien piiriin.

15 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja liitteen III mukainen vakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I tarkemmin säädettyjen tai 6 artiklan 4 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täytyminen on osoitettu.

2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava rakenteeltaan tämän direktiivin liitteessä IV olevaa mallia, sen on sisällettävä päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II olevissa asiaa koskevissa moduuleissa sekä tämän direktiivin liitteessä V eritellyt tekijät ja se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimalle yhdelle tai useammalle kielelle, jonka markkinoilla tuote asetetaan saataville tai otetaan käyttöön.

3. Laاتمalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja, yksityinen maahantuoja tai 6 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu henkilö, joka muuntaa moottorin, ottaa vastuun tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on oltava seuraavien tuotteiden mukana, kun ne asetetaan saataville markkinoilla tai otetaan käyttöön:

- a) vesikulkuneuvot;
- b) varusteet, kun ne saatetaan erillisinä markkinoille,
- c) moottorit.

5. Liitteessä III esitetyssä valmistajan tai maahantuojan vakuutuksessa on keskeneräisen vesikulkuneuvon osalta ilmoitettava tuossa liitteessä eriteltyt tekijät, ja sen on oltava keskeneräisen vesikulkuneuvon mukana. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimalle yhdelle tai useammalle kielelle, jonka markkinoilla tuote asetetaan saataville.

16 artikla

CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

CE-merkintää koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet.

17 artikla

CE-merkinnällä varustettavat tuotteet

1. Kun seuraavia tuotteita asetetaan saataville markkinoilla tai otetaan käyttöön, niissä on oltava CE-merkintä:

- a) vesikulkuneuvot;
- b) varusteet;
- c) moottorit.

2. Jäsenvaltioiden on oletettava, että sellaiset 1 kohdassa tarkoitettut tuotteet, joissa on CE-merkintä, ovat tämän direktiivin mukaisia.

18 artikla

CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt ja ehdot

1. CE-merkintä on kiinnitettävä 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei varusteiden osalta ole mahdollista tai perusteltua tuotteen koon tai luonteen vuoksi, merkintä on kiinnitettävä pakkaukseen ja mukana oleviin asiakirjoihin. Jos kyseessä on vesikulkuneuvo, CE-merkintä on kiinnitettävä vesikulkuneuvon valmistajan kilpeen, joka asennetaan erilleen vesikulkuneuvon tunnusnumerosta. Jos kyseessä on moottori, CE-merkintä on kiinnitettävä moottoriin.

2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen tuotteen markkinoille saattamista tai käyttöön ottamista. CE-merkinnän ja 3 kohdassa tarkoitettujen tunnusnumeroiden jälkeen voidaan kiinnittää kuva-merkki tai muu merkki, jossa ilmoitetaan erityisriskistä tai -käytöstä.

3. CE-merkinnän jälkeen on merkittävä ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jos laitos on mukana tuotannon tarkastusvaiheessa tai rakentamisen jälkeisessä arvioinnissa.

Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeroiden kiinnittäminen laitos itse tai sen ohjeiden mukaisesti, valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja taikka 19 artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu henkilö.

IV LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI

19 artikla

Sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

1. Valmistajan on sovellettava 20, 21 ja 22 artiklassa tarkoitettuihin moduuleissa esitettyjä menettelyjä ennen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinoille saattamista.

2. Yksityisten maahantuojien on sovellettava 23 artiklassa tarkoitettua menettelyä ennen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden käyttöön ottamista, jollei valmistaja ole suorittanut vaatimustenmukaisuuden arviointia kyseisen tuotteen osalta.

3. Henkilön, joka saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön moottorin tai vesikulkuneuvon, jota on muutettu merkittävästi, tai henkilön, joka muuttaa tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolella olevan vesikulkuneuvon aiottua käyttötarkoitusta siten, että siitä tulee tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva vesikulkuneuvo, on sovellettava 23 artiklassa tarkoitettua menettelyä ennen tuotteen markkinoille saattamista tai käyttöön ottamista.

4. Henkilön, joka saattaa markkinoille omaan käyttöön rakennettua vesikulkuneuvon ennen 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan viii alakohdassa tarkoitettujen viiden vuoden määräajan päättymistä, on sovellettava 23 artiklassa tarkoitettua menettelyä ennen tuotteen markkinoille saattamista.

20 artikla

Suunnittelu ja rakentaminen

1. Huviveneiden suunnittelun ja rakentamisen osalta on sovellettava seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) liitteessä I olevan A osan 1 kohdassa tarkoitettujen suunnitteluluokkien A ja B osalta:
 - i) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 2,5 metristä alle 12 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:

- moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus),
 - moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
 - moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- ii) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 12 metristä 24 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
 - moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- b) liitteessä I olevan A osan 1 kohdassa tarkoitetun suunnittelu-
luokan C osalta:
- i) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 2,5 metristä alle 12 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- jos noudatetaan liitteessä I olevan A osan 3.2 ja 3.3 kohtaan liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja: moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta), moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus), moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus) tai moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - jos liitteessä I olevan A osan 3.2 ja 3.3 kohtaan liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja ei noudateta: moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus), moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus) tai moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- ii) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 12 metristä 24 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
 - moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- c) liitteessä I olevan A osan 1 kohdassa tarkoitetun suunnittelu-
luokan D osalta:
- huviveneisiin, joiden rungon pituus on 2,5 metristä 24 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta),
 - moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus),
 - moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
 - moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).
2. Vesiskootterien suunnittelun ja rakentamisen osalta on sovellettava mitä tahansa seuraavista päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitetyistä menettelyistä:
- a) moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta);
 - b) moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus);
 - c) moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa;
 - d) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
 - e) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).
3. Varusteiden suunnittelun ja rakentamisen osalta on sovellettava mitä tahansa seuraavista päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitetyistä menettelyistä:
- a) moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa;
 - b) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
 - c) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

21 artikla

Pakokaasupäästöt

Edellä 2 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden pakokaasupäästöjen osalta moottorin valmistajan on sovellettava seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) jos testit tehdään käyttäen yhdenmukaistettua standardia, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- i) moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa;
 - ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
 - iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- b) jos testit tehdään käyttämättä yhdenmukaistettua standardia, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- i) moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C 1 kanssa;
 - ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

22 artikla

Melupäästöt

1. Valmistajan on melupäästöjen osalta sovellettava huviveneisiin, joissa on ilman kiinteää pakoputkistoa oleva sisäperämoottori tai sisämoottori, sekä huviveneisiin, joissa on ilman kiinteää pakoputkistoa oleva sisäperämoottori tai sisämoottori ja joille on tehty vesikulkuneuvon merkittävä muutos ja jotka on sen jälkeen saatettu markkinoille muutosta seuraavien viiden vuoden aikana, seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) jos testit tehdään käyttäen yhdenmukaistettua melumittaussandardia, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- i) moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus);
 - ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
 - iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- b) jos testit tehdään käyttämättä yhdenmukaistettua melumittaussandardia, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);

c) jos arviointiin käytetään Frouden lukua ja teho-*u*ppouma-suhdearvoon perustuvaa menetelmää, mikä tahansa seuraavista moduuleista:

- i) moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta);
- ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

2. Vesiskootterien tai moottorien valmistajien on melupäästöjen osalta sovellettava vesiskoottereihin, perämoottoreihin ja kiinteällä pakoputkistolla varustettuihin sisäperämoottoreihin, jotka on tarkoitettu asennettavaksi huviveneeseen, seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) jos testit tehdään käyttäen yhdenmukaistettua melumittaussandardia, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- i) moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus);
 - ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
 - iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- b) jos testit tehdään käyttämättä yhdenmukaistettua melumittaussandardia, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

23 artikla

Rakentamisen jälkeinen arviointi

Edellä 19 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu rakentamisen jälkeinen arviointi on suoritettava liitteessä V esitetyllä tavalla.

24 artikla

Lisävaatimukset

1. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia B, EU-tyyppitarkastus on suoritettava kyseisen moduulin 2 kohdan toisessa luettelukohdassa määritellyllä tavalla.

Moduulissa B tarkoitettu tuotantotyyppi voi kattaa useita tuotemuunnoksia, jos

- a) muunnosten väliset erot eivät vaikuta tuotteen turvallisuustasoon eivätkä muihin tuotetta koskeviin suoritusvaatimuksiin; ja

b) tuotemuunnokset mainitaan vastaavassa EU-tyyppitarkastustodistuksessa, tarvittaessa muuttamalla alkuperäistä todistusta.

2. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia A1, tuotetarkastukset on tehtävä yhdelle tai useammalle valmistajan tuotantoa edustavalle vesikulkuneuvolle, ja tämän direktiivin liitteessä VI esitettyjä lisävaatimuksia on sovellettava.

3. Mahdollisuutta käyttää päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaisissa moduuleissa A1 ja C1 tarkoitettuja akkreditoituja sisäisiä laitoksia ei sovelleta.

4. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia F, pakokaasupäästöjä koskevien vaatimusten mukaisuuden arviointiin on sovellettava tämän direktiivin liitteessä VII kuvattua menettelyä.

5. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia C ja jos valmistaja ei noudata päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaisessa moduulissa H kuvattua asiaankuuluvaa laatujärjestelmää, valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on sisäisten tuotetarkastusten laadun tarkistamiseksi tehtävä tai teetettävä tuotetarkastuksia määrittämissä satunnaisin väliajoin arvioidakseen tässä direktiivissä asetettujen pakokaasupäästöjä koskevien vaatimusten mukaisuutta. Jos laatusoikeus vaikuttaa riittämättömältä tai jos vaikuttaa siltä, että on tarpeen tarkistaa valmistajan esittämien tietojen oikeellisuus, on sovellettava tämän direktiivin liitteessä VIII säädettyä menettelyä.

25 artikla

Tekniset asiakirjat

1. Edellä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot ja niiden tapojen yksityiskohdat, joita valmistaja on käyttänyt varmistamiseen, että tuote täyttää 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I säädetty vaatimukset. Niiden on erityisesti sisällettävä asianomaiset liitteessä IX luetellut asiakirjat.

2. Teknisten asiakirjojen avulla on varmistettava, että suunnittelu, rakentaminen, toiminta ja vaatimustenmukaisuuden arviointi voidaan ymmärtää selkeästi.

V LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN

26 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, jotka on valtuutettu suorittamaan kolmantena osapuolena vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä tämän direktiivin mukaisesti.

27 artikla

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja suorittamisesta tässä direktiivissä tarkoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista varten ja ilmoitettujen laitosten valvontaa varten, mukaan luettuna 32 artiklan säännösten noudattaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu kansallinen akkreditointielin mainitun asetuksen mukaisesti.

3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa muulla tavoin tehtäväksi 1 kohdassa tarkoitettun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan elimelle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen elimen on oltava oikeushenkilö ja sen on noudatettava soveltuvin osin 28 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Kyseisellä elimellä on lisäksi oltava järjestelyt, joilla katetaan sen toiminnasta syntyvät vastuut.

4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu tehtävistä, jotka 3 kohdassa tarkoitettu elin suorittaa.

28 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava sillä tavoin perustettu, ettei synny eturistiriitaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa.

2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toiminnan objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.

3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen organisaation on oltava sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.

4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisiin tai kilpailullisiin perustein.

5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus.

6. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

29 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskeva tiedotusvelvollisuus

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa nämä tiedot julkisesti saataville.

30 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Tämän direktiivin mukaista ilmoittamista varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on täytettävä 2–11 kohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai tuotteesta riippumaton kolmas osapuoli.

Elintä, joka kuuluu yrittäjäjärjestöön tai ammattialajärjestöön, joka edustaa yrityksiä, jotka ovat osallisina elimen arvioimien tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa, voidaan pitää tällaisena osapuolena sillä ehdolla, että osoitetaan sen riippumattomuus ja se, ettei eturistiriitoja ole.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimiensa tuotteiden suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia, asentajia, ostajia, omistajia, käyttäjiä tai ylläpitäjiä eivätkä minkään tällaisen osapuolen edustajia. Tämä ei sulje pois sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai sellaisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden tuotteiden suunnittelussa tai valmistuksessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. He eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että he ovat arvioissaan riippumattomia, tai vaarantaa heidän riippumattomuuttaan, joka liittyy vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten heidät on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen tai puolueettomuuteen.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiensa tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka tällaiselle laitokselle on osoitettu 19–24 artiklan säännöksissä ja joita varten se on ilmoitettu, riippumatta siitä, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja tuotetyypin tai -luokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

- a) henkilöstö, jolla on tekninen tietämys sekä riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;
- b) kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyjen avoimuus ja toistettavuus.

Sen käytössä on oltava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan sen ilmoitettuna laitoksena suorittamat tehtävät ja muu toiminta;

- c) menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviään siten, että yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävien teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava

- a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;

- b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;
- c) asianmukaiset tiedot ja käsitys olennaisista vaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista, asianomaisesta unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä ja asianomaisesta kansallisesta lainsäädännöstä;
- d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.

8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.

9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu jäsenvaltiolle sen kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka he saavat suorittaessaan tehtäviään 19–24 artiklan tai niiden täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti, paitsi sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa laitosten toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.

11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja 42 artiklan nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten koordinoitiryhmän toimiiin tai varmistettava, että niiden arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina mainitun ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

31 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi osoittaa olevansa sellaisissa asianomaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 30 artiklassa säädetyt vaatimukset siltä osin kuin sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

32 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu laitos käyttää alihankintaa tiettyjen vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvien tehtävien suorittamiseen tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava,

että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 30 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava siitä ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.

3. Toimintoja voidaan antaa alihankkijalle tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos asiakas on siihen suostunut.

4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka se on suorittanut 19–24 artiklan nojalla.

33 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, yhdestä tai useammasta vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista ja yhdestä tai useammasta tuotteesta, jonka osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditoitidistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 30 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditoitidistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 30 artiklassa säädetyt vaatimukset.

34 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaisia vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia, jotka ovat täyttäneet 30 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.

3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, yhdestä tai useammasta vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista, yhdestä tai useammasta asianomaisesta tuotteesta sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.

4. Jos ilmoitus ei perustu 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointidistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt sen varmistamiseksi että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 30 artiklassa säädetty vaatimukset.

5. Asianomainen laitos voi suorittaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio ja muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoituksesta, jos akkreditointidistusta käytetään, tai kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta, jos akkreditointia ei käytetä.

Ainoastaan tällaista laitosta pidetään tässä direktiivissä tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Komissiolle ja muille jäsenvaltioille on ilmoitettava myöhemmistä ilmoituksen muutoksista, jotka ovat merkityksellisiä.

35 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa kullekin ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

Se antaa yhden ainoan tällaisen numeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.

Lisäksi jäsenvaltiot antavat tunnuksen ilmoitetulle laitokselle, jonka ilmoittamisesta vastaava viranomainen on valtuuttanut suorittamaan rakentamisen jälkeiset vaatimustenmukaisuuden arvioinnit.

2. Komissio asettaa julkisesti saataville luettelon laitoksista, jotka on ilmoitettu tämän direktiivin nojalla, mukaan luettuna tunnusnumerot ja tarvittaessa tunnuksot, jotka niille on annettu, ja toimet, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

36 artikla

Ilmoitusten muutokset

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 30 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se täytä velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että joko toinen ilmoitettu laitos käsittelee kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot tai ne pidetään ilmoittamisesta ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

37 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyuden riittäminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa se epäilee tai sen tietoon saatetaan epäily ilmoitetun laitoksen pätevydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyuden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluonteisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa ilmoituksen tehnyttä jäsenvaltiota pyydetään toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet, mukaan lukien ilmoituksen peruuttaminen, jos se on tarpeen.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

38 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään 19–24 artiklassa.

2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettava oikeasuhteisesti siten, että vältetään aiheuttamasta tarpeettomia rasitteita talouden toimijoille ja yksityisille maahantuojille. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on tehtäväänsä hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon asianomaisten yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona.

Näin tehdessään niiden on kuitenkin noudatettava sellaista kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, joka vaaditaan, jotta tuote on tämän direktiivin mukainen.

3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, että valmistaja tai yksityinen maahantuoja ei ole täyttänyt vaatimuksia, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I tai vastaavissa yhdenmukaisesti standardissa, sen on vaadittava valmistajaa tai yksityistä maahantuojaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet eikä se saa antaa todistusta vaatimustenmukaisuudesta.

4. Jos ilmoitettu laitos katsoo todistuksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, ettei tuote ole enää vaatimusten mukainen, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet ja tarvittaessa peruutettava todistus toistaiseksi tai kokonaan.

5. Jos korjaavia toimenpiteitä ei toteuteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarpeen mukaan rajoitettava todistuksia taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

39 artikla

Muutoksenhakumenettely

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitettujen laitosten päätoiksiä koskeva muutoksenhakumenettely on käytettävissä.

40 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskeva tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitettujen laitosten on ilmoitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

- a) todistusten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset väliaikaisesti tai kokonaan;
- b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja ehtoihin;
- c) vaatimustenmukaisuustoimia koskevien tietojen antamista koskevat pyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;
- d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on toteutettu niitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja muu mahdollisesti toteutettu toiminta, mukaan luettuna rajat ylittävät toimet ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava tämän direktiivin nojalla ilmoitetuille muille laitoksille, jotka toteuttavat samanlaisia, samoja tuotteita koskevia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

41 artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä niiden jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat ilmoittamista koskevista toimintalinjoista.

42 artikla

Ilmoitettujen laitosten välinen yhteensovittaminen

Komissio varmistaa, että tämän direktiivin nojalla ilmoitettujen laitosten välillä saadaan aikaan asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö ja että se toimii asianmukaisesti ilmoitettujen laitosten yhden tai useamman alakohtaisen ryhmän muodossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat kyseisen yhden tai useamman ryhmän työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

VI LUKU

UNIONIN MARKKINAVALVONTA, UNIONIN MARKKINOILLE SAAPUVIEN TUOTTEIDEN TARKASTUKSET JA SUOJAMENETTELYT

43 artikla

Unionin markkinavalvonta ja unionin markkinoille saapuvien tuotteiden tarkastukset

Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 15 artiklan 3 kohtaa ja 16–29 artiklaa.

44 artikla

Kansallisella tasolla riskin aiheuttavien tuotteiden käsittelemiseen sovellettava menettely

1. Kun jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva tuote aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, niiden on suoritettava asianomaista tuotetta koskeva arviointi, joka kattaa tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset. Asianomaisten talouden toimijoiden tai yksityisen maahantuojan on tehtävä tarpeen mukaan yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Jos on kyse talouden toimijasta, ja markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat arvioinnin yhteydessä, että tuote ei täytä tässä direktiivissä säädetyjä vaatimuksia, niiden on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet tuotteen saattamiseksi vastaamaan näitä vaatimuksia tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sen palauttamisen järjestämiseksi sellaisen määräämänsä kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka on oikeassa suhteessa riskin laatuun.

Jos on kyse yksityisestä maahantuojasta, ja markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat arvioinnin yhteydessä, että tuote ei täytä tässä direktiivissä säädetyjä vaatimuksia, yksityiselle maahantuojalle on viipymättä ilmoitettava asianmukaisista korjaavista toimenpiteistä, jotka on toteutettava tuotteen saattamiseksi vastaamaan näitä vaatimuksia tai sen käyttöönoton tai käytön peruuttamiseksi niin, että toimi on oikeassa suhteessa riskin laatuun.

Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 21 artiklaa sovelletaan tämän kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

2. Kun markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu niiden kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimista, joita ne ovat vaatineet asianomaista talouden toimijaa toteuttamaan.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että asianmukaiset korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

Yksityisen maahantuojan on varmistettava, että asianmukaiset korjaavat toimenpiteet toteutetaan sen tuotteen osalta, jonka yksityinen maahantuoja on tuonut unioniin omaa käyttöönsä varten.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna ajanjakson kuluessa toteuta riittäviä korjaavia toimenpiteitä, markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat väliaikaiset toimenpiteet, joilla kielletään tuotteen asettaminen saataville kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä taikka tuote poistetaan markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Jos yksityinen maahantuoja ei toteuta riittäviä korjaavia toimenpiteitä, markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat väliaikaiset toimenpiteet, joilla kielletään tuotteen käyttöönotto tai kielletään tuotteen käyttö niiden alueella tai rajoitetaan sitä.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti ne, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen tuotteen tunnistamista ja tuotteen alkuperän, väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja riskin luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten, sekä asianomaisten talouden toimijan tai yksityisen maahantuojan esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus joko siitä, että

a) tuote ei täytä vaatimuksia, jotka liittyvät ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen taikka omaisuuden tai ympäristön suojelua koskeviin vaatimuksiin, joista säädetään tässä direktiivissä; tai

b) 14 artiklassa tarkoitetuissa vaatimustenmukaisuusolettaman luovissa yhdenmukaistetuissa standardeissa on puutteita.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin tämän artiklan mukaisen menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki niiden hallussa olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisten tuotteiden vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että ilmoitetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta esittänyt vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttamaa väliaikaista toimenpidettä kohtaan, toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseistä tuotetta koskevat asianmukaiset rajoittavat toimenpiteet, kuten tuotteen poistaminen niiden markkinoilta, toteutetaan viipymättä.

45 artikla

Unionin suojamenettely

1. Jos 44 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn päättyessä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttamaa toimenpidettä kohtaan tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin lainsäädännön vastainen, komissio aloittaa viipymättä neuvottelut jäsenvaltioiden ja yhden tai useamman asianomaisten talouden toimijan tai yksityisen maahantuojan kanssa ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Komissio hyväksyy tämän arvioinnin tulosten perusteella täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei.

Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja yhdelle tai useammalle asianomaiselle talouden toimijalle tai yksityiselle maahantuojalle.

2. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi, kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen tuote poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos kansallista toimenpidettä ei katsota oikeutetuksi, asianomaisten jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallisen toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu ja tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan tämän direktiivin 44 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista puutteista yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklan mukaista menettelyä.

46 artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Jäsenvaltion on jonkin seuraavista havainnoista tehdessään vaadittava asianomaista talouden toimijaa tai yksityistä maahantuojaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 44 artiklan soveltamista:

- a) CE-merkintä on kiinnitetty 16, 17 tai 18 artiklan vastaisesti;
- b) edellä 17 artiklassa tarkoitettua CE-merkintää ei ole kiinnitetty;
- c) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta tai liitteessä III tarkoitettua vakuutusta ei ole laadittu;
- d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta tai liitteessä III tarkoitettua vakuutusta ei ole laadittu oikein;
- e) teknisiä asiakirjoja ei ole saatavilla tai ne ovat epätäydelliset;
- f) edellä 7 artiklan 6 kohdassa tai 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot puuttuvat tai ne ovat virheellisiä tai epätäydellisiä;
- g) jokin muu 7 tai 9 artiklan mukainen hallinnollinen vaatimus ei täyty.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuotteen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että tuote palautetaan tai se poistetaan markkinoilta tai, jos on kyse yksityisen maahantuojan omaan käyttöönsä maahantuomasta tuotteesta, että sen käyttö kielletään tai sen käyttöä rajoitetaan.

VII LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

47 artikla

Säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle valta antaa 48 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan seuraavia:

- a) tekniikkaa koskevan tietämyksen kehityksen ja uuden tieteellisen näytön huomioon ottamiseksi:
 - i) liitteessä I olevan B osan 2.3, 2.4 ja 2.5 kohtaa ja 3 jaksoa sekä liitteessä I olevan C osan 3 jaksoa;

ii) liitteitä VII ja IX; ja

- b) liitettä V tekniikkaa koskevan tietämyksen kehityksen, vastaavan vaatimustenmukaisuuden varmistamisen riittävyys ja uuden tieteellisen näytön huomioon ottamiseksi.

48 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 17 päivästä tammikuuta 2014 viideksi vuodeksi 47 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 47 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 47 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

49 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio voi teknisen tiedon kehityksen huomioon ottamiseksi ja direktiivin yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä seuraavista:

- a) 24 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset menettelyt ottaen huomioon tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita koskevat erityiset vaatimustenmukaisuuden arviointitarpeet;

- b) liitteessä I olevan A osan 1 kohdassa tarkoitettujen vesikulkuneuvojen suunnitteluluokkien yksityiskohtainen soveltaminen, mukaan lukien ohjeet sääterminologian ja siinä käytettyjen mittausasteikoiden käytöstä;
- c) liitteessä I olevan A osan 2.1 kohdassa tarkoitettua vesikulkuneuvojen merkintäjärjestelmää, mukaan lukien terminologian selkeyttäminen, sekä unionin ulkopuolelle sijoittautuneille valmistajille annettavien valmistajan tunnusten antamista ja hallinnoimista koskevat yksityiskohtaiset menettelyt;
- d) liitteessä I olevan A osan 2.2 kohdassa tarkoitettua valmistajan kilpeä koskevat tiedot;
- e) liitteessä I olevan A osan 5.7 kohdassa tarkoitetuista merenkulkuvaloista annettujen asetusten soveltaminen;
- f) päästöjen torjuntaa koskevat järjestelyt, erityisesti liitteessä I olevan A osan 5.8 kohdassa tarkoitettujen käymäläjätevesisäiliöiden toiminnan osalta;
- g) kaasulaitteiden ja vesikulkuneuvoihin kiinteästi asennettujen kaasujärjestelmien asennus ja testaus;
- h) omistajan käsikirjojen muoto ja sisältö;
- i) 51 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden täytettäväksi annettavan raportointilomakkeen muoto ja sisältö.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 1 kohdan a, b, e, f ja g alakohdan osalta välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä 50 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, kun tuote aiheuttaa vakavan riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle.

50 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

5. Komissio kuulee komiteaa kaikissa asioissa, joissa asetus (EU) N:o 1025/2012 tai muu unionin lainsäädäntö edellyttää alakohtaisten asiantuntijoiden kuulemistä.

6. Komitea voi lisäksi tarkastella muita kysymyksiä, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamista ja jotka sen puheenjohtaja tai jonkin jäsenvaltion edustaja on ottanut esille komitean työjärjestyksen mukaisesti.

VIII LUKU

HALLINNOLLISET ERITYISSÄÄNNÖKSET

51 artikla

Kertomukset

Jäsenvaltioiden on täytettävä viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2021 ja joka viides vuosi sen jälkeen komission toimitama kyselylomake tämän direktiivin soveltamisesta.

Komissio laatii ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2022 ja sen jälkeen viiden vuoden välein jäsenvaltioiden ensimmäisessä kohdassa tarkoitettussa kyselylomakkeessa antamat vastaukset huomioon ottaen.

52 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2022 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen seuraavista:

- a) tekniset mahdollisuudet pienentää edelleen veneiden moottoreiden päästöjä ja ottaa käyttöön moottoreihin ja järjestelmiin sovellettavia haihtumispäästöjä ja polttoainejärjestelmiä koskevia vaatimuksia ottaen huomioon teknologian kustannustehokkuuden ja tarpeen sopia alan maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetuista arvoista sekä ottaen huomioon kaikki merkittävät markkina-aloitteet, ja
- b) liitteessä I lueteltujen, tuulen voimakkuuden ja merkittävän aallonkorkeuden kestävyyyteen perustuvien vesikulkuneuvojen suunnitteluluokkien vaikutukset kuluttajille tiedottamiseen ja valmistajiin, erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, kansainvälisen standardoinnin kehitys huomioon ottaen. Kertomukseen on sisällytettävä arvio siitä, onko vesikulkuneuvojen suunnitteluluokkiin lisättävä erittelyjä tai alaluokkia, ja siinä on ehdotettava tarvittaessa uusia alaluokkia.

Ensimmäisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen kertomusten mukana on tarvittaessa toimitettava lainsäädäntöehtouksia.

53 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin perusteella annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki niiden täytännönpanon edellyttämät toimenpiteet; seuraamuksiin voi kuulua myös vakavia rikkomistapauksia koskevia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä voidaan korottaa, jos asianomainen talouden toimija tai yksityinen maahantuoja on aiemmin syyllistynyt samanlaiseen tämän direktiivin rikkomiseen.

IX LUKU

LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

54 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 18 päivästä tammikuuta 2016. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

55 artikla

Siirtymäkausi

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten direktiivin 94/25/EY soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, jotka ovat mainitun direktiivin mukaisia ja jotka on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen 18 päivää tammikuuta 2017.

2. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten bensiinikäyttöisten enintään 15 kW:n perämoottorien asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, jotka ovat liitteessä I olevan B osan 2.1 kohdassa säädettyjen vaiheen I pakokaasupäästörajojen mukaisia ja komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ määriteltyjen pienten ja keskisuurten yritysten valmistamia ja jotka on saatettu markkinoille ennen 18 päivää tammikuuta 2020.

56 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 94/25/EY 18 päivästä tammikuuta 2016. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

57 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

58 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä marraskuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

LIITE I

OLENNAISET VAATIMUKSET

A. 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden suunnittelua ja rakentamista koskevat olennaiset vaatimukset

1. VESIKULKUNEUVON SUUNNITTELUOKKA

Suunnitteluluokka	Tuulen voimakkuus (boforia)	Merkitsevä aallonkorkeus (H 1/3, metriä)
A	yli 8	yli 4
B	enintään 8	enintään 4
C	enintään 6	enintään 2
D	enintään 4	enintään 0,3

Selittävät huomautukset:

- A Suunnitteluluokan A huvivene on suunniteltu käytettäväksi olosuhteissa, joissa tuulen voimakkuus saattaa olla enemmän kuin 8 boforia ja merkitsevä aallonkorkeus vähintään 4 metriä, lukuun ottamatta tavallisuudesta poikkeavia olosuhteita, kuten myrskyä, ankaraa myrskyä, hirmumyrskyä, tornadoa ja vaikeita meriolosuhteita tai jättiläisaaltoja.
- B Suunnitteluluokan B huvivene on suunniteltu käytettäväksi olosuhteissa, joissa tuulen voimakkuus on enintään 8 boforia ja merkitsevä aallonkorkeus enintään 4 metriä.
- C Suunnitteluluokan C vesikulkuneuvo on suunniteltu käytettäväksi olosuhteissa, joissa tuulen voimakkuus on enintään 6 boforia ja merkitsevä aallonkorkeus enintään 2 metriä.
- D Suunnitteluluokan D vesikulkuneuvo on suunniteltu käytettäväksi olosuhteissa, joissa tuulen voimakkuus on enintään 4 boforia ja merkitsevä aallonkorkeus enintään 0,3 metriä ja satunnaisten aaltojen korkeus on enintään 0,5 metriä.

Kunkin suunnitteluluokan vesikulkuneuvojen on oltava siten suunniteltuja ja rakennettuja, että ne kestävät raja-arvot vakauden, kelluvuuden ja muiden tässä liitteessä lueteltujen asianmukaisten olennaisten vaatimusten osalta ja että niillä on hyvät käsittelyominaisuudet.

2. YLEISET VAATIMUKSET

2.1 Vesikulkuneuvon merkintäjärjestelmä

Kukin vesikulkuneuvo on merkittävä tunnusnumerolla, jossa on seuraavat tiedot:

- 1) valmistajan maatunnus;
- 2) jäsenvaltion kansallisen viranomaisen luovuttama valmistajan yksilöllinen tunnus;
- 3) yksilöllinen sarjanumero;
- 4) valmistuskuukausi ja -vuosi;
- 5) vuosimalli.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tunnusnumeroa koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista määrätään asiaa koskevassa yhdenmukaistetussa standardissa.

2.2 Vesikulkuneuvon valmistajan kilpi

Kussakin vesikulkuneuvossa on oltava pysyvästi kiinnitetty, vesikulkuneuvon tunnusnumerosta erillään oleva kilpi, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- a) valmistajan nimi, rekisteröity toiminimi tai rekisteröity tavaramerkki sekä yhteystiedot;

- b) 18 artiklan mukainen CE-merkintä;
- c) 1 kohdan mukainen vesikulkuneuvon suunnitteluluokka;
- d) 3.6 kohdassa tarkoitettu valmistajan antama suositus suurimmasta sallitusta kuormasta antama suositus, jolloin ei oteta huomioon täysinäisten kiinteiden tankkien sisällön painoa;
- e) valmistajan suositus matkustajamäärästä, jota varten vesikulkuneuvo on suunniteltu.

Kun on kyse rakentamisen jälkeisestä arvioinnista, a alakohdassa tarkoitettuihin yhteystietoihin ja vaatimuksiin on sisällytettävä vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suorittaneen ilmoitetun laitoksen tiedot.

2.3 Laidan yli putoamisen ehkäiseminen ja veneeseen uudelleen nouseminen

Vesikulkuneuvo on suunniteltava niin, että laidan yli putoamisen vaara on mahdollisimman pieni ja veneeseen uudelleen nouseminen mahdollisimman helppoa. Veteen joutuneen henkilön tulee voida käyttää tai ottaa käyttöön veneeseen uudelleennousun mahdollistava järjestelmä ilman apua.

2.4 Näkyvyys pääasiallisesta ohjauspaikasta

Huviveneissä ohjaajalla on pääasiallisesta ohjauspaikasta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa (nopeus ja kuorma) oltava hyvä 360°:n näkyvyys.

2.5 Omistajan käsikirja

Kunkin tuotteen mukana on oltava 7 artiklan 7 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukainen omistajan käsikirja. Käsikirjassa on annettava kaikki tarvittavat tiedot tuotteen turvallista käyttöä varten siten, että erityistä huomiota kiinnitetään asennukseen, huoltoon, säännölliseen toimintaan, riskien ennaltaehkäisyyn ja riskinhallintaan.

3. RAKENTEeseen, LUJUUTEEN JA TIIVIYTEEN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

3.1 Rakenne

Valittujen materiaalien ja niiden yhdistelmien sekä vesikulkuneuvon rakenneominaisuuksien on taattava, että vesikulkuneuvo on kaikilta osin riittävän luja. Erityistä huomiota on kiinnitettävä 1 jakson mukaiseen suunnitteluluokkaan ja 3.6 kohdassa tarkoitettuun valmistajan suurimmasta sallitusta kuormasta antamaan suositukseen.

3.2 Vakavuus ja varalaita

Vesikulkuneuvon on oltava riittävän vakaa ja sillä on oltava riittävä varalaita ottaen huomioon sen 1 jaksossa tarkoitettu suunnitteluluokka ja 3.6 kohdassa tarkoitettu valmistajan suurimmasta sallitusta kuormasta antama suositus.

3.3 Kanto- ja kelluntakyky

Vesikulkuneuvo on rakennettava tavalla, joka takaa sille sen 1 jakson mukaisen suunnitteluluokan ja 3.6 kohdassa tarkoitetun valmistajan suurimmasta sallitusta kuormasta antaman suosituksen mukaisen kantokyvyn. Kaikkien ylösalaisin kääntymiselle alttiiden monirunkoisten asuttavien huviveneiden, kantokyvyn on riitettävä pitämään ne pinnalla, jos ne kääntyvät ylösalaisin.

Vesikulkuneuvot, joiden pituus on alle kuusi metriä ja jotka ovat alttiit vedellä täyttymiselle, kun niitä käytetään niiden suunnitteluluokan mukaisesti, on varustettava tarpeellisella kelluntakyvyllä, joka takaa niiden pysymisen pinnalla vedellä täytyneinä.

3.4 Rungon, kannen ja kansirakenteiden aukot

Rungossa, kannessa (tai kansissa) ja kansirakenteissa olevat aukot eivät saa huonontaa vesikulkuneuvon rakenteellista lujuutta tai sen säätiviyyttä, kun ne ovat suljettuina.

Ikkunoiden, valoventtiilien, ovien ja kansiluukkujen on kestävä niihin niiden sijainnissa todennäköisesti kohdistuva vedenpaine sekä kannella liikkuvien henkilöiden painon aiheuttama pistekuormitus.

Jäljempänä 3.6 kohdassa tarkoitettua valmistajan suurimmasta sallitusta kuormasta antamaa suositusta vastaavan vesirajan alapuolella sijaitsevat rungon läpiviennit, joiden tarkoituksena on mahdollistaa veden pääsy runkoon tai ulos rungosta, on varustettava sulkulaitteilla, jotka ovat helposti luokse päästäviä.

3.5 Vedellä täyttyminen

Kaikki vesikulkuneuvot on suunniteltava niin, että uppoamisvaara on mahdollisimman pieni.

Erityistä huomiota on tarvittaessa kiinnitettävä

- a) istuin- ja muihin kaukaloihin, joiden olisi oltava itsestään tyhjentyviä tai joissa olisi oltava jokin muu menetelmä, jolla estetään veden pääsy vesikulkuneuvon sisätiloihin;
- b) tuuletusaukkoihin;
- c) veden poistamiseen pumpuilla tai muulla tavalla.

3.6 Valmistajan suurimmasta sallitusta kuormasta antama suositus

Valmistajan suosittelema suurin sallittu kuorma (polttoaine, vesi, muona, varusteet ja henkilöt (kilogrammoina)), jota varten vesikulkuneuvo on suunniteltu, määritetään suunnitteluluokan (1 kohta), vakavuuden ja varalaidan (3.2 kohta) sekä kanto- ja kelluntakyvyn (3.3 kohta) mukaan.

3.7 Pelastuslauttojen säilytys

Kaikissa A ja B suunnitteluluokan huviveneissä sekä yli kuusi metriä pitkissä C ja D suunnitteluluokan huviveneissä on oltava yksi tai useampi säilytyspaikka pelastuslauttoille, joissa on riittävästi tilaa sille henkilömäärälle, jonka huvivene on valmistajan suosituksen mukaan suunniteltu kuljettamaan. Pelastuslauttojen säilytyspaikkaan tai -paikkoihin on oltava helppo pääsy kaikkina aikoina.

3.8 Poistumistie

Kaikissa monirunkoisissa asuttavissa ylösalaisin kääntymiselle alttiissa huviveneissä on oltava toimiva varuloskäynti ylösalaisin kääntymisen varalta. Jos on olemassa varuloskäynti kääntymisen varalta, se ei saa heikentää rakennetta (3.1. kohta), vakavuutta (3.2. kohta) tai kanto- ja kelluntakykyä (3.3. kohta) riippumatta siitä, onko huvivene oikein päin vai ylösalaisin kääntyneenä.

Kaikissa asuttavissa huviveneissä on oltava käyttökelpoinen poistumistie tulipalon varalta.

3.9 Ankkurointi, kiinnittäminen ja hinaaminen

Kaikki vesikulkuneuvot on niiden suunnitteluluokka ja ominaisuudet huomioon ottaen varustettava yhdellä tai useammalla kiinnityskohdalla tai muilla varusteilla, joita voidaan turvallisesti käyttää ankkuroinnin, kiinnittämisen ja hinaamisen vaatimilla kuormilla.

4. OHJAILUOMINAISUUDET

Valmistajan on varmistettava, että vesikulkuneuvon ohjailuominaisuudet ovat tyydyttävät, jos siinä on voimakkain moottori, jota varten vesikulkuneuvo on suunniteltu ja rakennettu. Moottoreiden suurin nimellisteho on aina ilmoitettava omistajan käsikirjassa.

5. VARUSTEISIIN JA NIIDEN ASENNUKSEEN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

5.1 Moottorit ja moottoritilat

5.1.1 Sisämoottorit

Kaikki sisämoottorit on sijoitettava koteloituun tilaan erilleen asuintiloista sekä asennettava niin, että asuintiloihin kohdistuva tulipalon tai tulipalon leviämisen vaara sekä myrkyllisiin kaasuihin, kuumuuteen, meluun tai värinään liittyvät vaarat ovat mahdollisimman pieniä.

Moottorin niiden osien ja tarvikkeiden, jotka tarvitsevat usein toistuvaa tarkastusta ja/tai huoltoa, on oltava helposti luokse päästäviä.

Moottoritilojen sisäpuolella käytetyt eristeet eivät saa ylläpitää palamista.

5.1.2 Tuuletus

Moottoritilan on oltava tuuletettu. Veden pääsy moottoritilaan aukkojen kautta on minimoitava.

5.1.3 Suojaamattomat osat

Jos moottori ei ole kotelon suojassa tai omassa suljetussa tilassaan, moottorin suojaamattomat liikkuvat tai kuumat osat, jotka saattavat aiheuttaa henkilövahingon, on varustettava tehokkailla suojilla.

5.1.4 Vesikulkuneuvon perämoottorin käynnistyminen

Vesikulkuneuvon kiinnitetyissä perämoottoreissa on oltava laite, joka estää moottorin käynnistymisen vaihteen ollessa päällä, paitsi:

- a) jos moottorin tuottama staattinen työntövoima on vähemmän kuin 500 newtonia (N);
- b) jos moottori on varustettu tehon rajoittimella, joka rajoittaa työntövoiman 500 newtoniin (N) moottorin käynnistyessä.

5.1.5 Ilman kuljettajaa toimiva vesiskootteri

Vesiskootteriin on suunniteltava joko automaattinen moottorin pysäytin tai automaattinen laite, joka saa vauhdin hidastumaan ja vesiskootterin kiertämään kehää eteenpäin, kun kuljettaja nousee siitä tarkoituksella pois tai putoaa veteen.

5.1.6 Kahvaohjattavat perämoottorit on varustettava hätäpysäytyslaitteella, joka voidaan kiinnittää kuljettajaan.

5.2 Polttoainejärjestelmä

5.2.1 Yleistä

Polttoaineen täyttöä, varastointia, tuuletusta sekä syöttöä koskevat asennukset ja laitteet on suunniteltava ja asennettava siten, että tulipalo- ja räjähdysvaara on mahdollisimman pieni.

5.2.2 Polttoainesäiliöt

Polttoainesäiliöt, -putket ja -johtimet on kiinnitettävä ja pidettävä erillään tai suojattava kaikilta merkittäviltä lämpölähteiltä. Säiliöiden valmistusaineen ja valmistustavan on oltava niiden tilavuuden ja polttoainetyypin mukainen.

Bensiinipolttoainesäiliöiden tilojen on oltava tuuletettuja.

Bensiinipolttoainesäiliöt eivät saa muodostaa rungon osaa, ja niiden on oltava

- a) suojattuja moottorista ja kaikista muista syttymislähteistä alkavan tulipalon varalta;
- b) erillään asuintiloista.

Dieselpolttoainesäiliöt voivat olla osa runkoa.

5.3 Sähköjärjestelmä

Sähköjärjestelmät on suunniteltava ja asennettava siten, että varmistetaan vesikulkuneuvon moitteeton toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ja minimoidaan tulipalon ja sähköiskun vaara.

Kaikkien sähkövirtapiirien, akkukäyttöisiä moottorin käynnistyspiirejä lukuun ottamatta, on oltava turvallisia ylikuormitettuna.

Sähköisten käyttövoimajärjestelmien virtapiirit eivät saa vaikuttaa muihin virtapiireihin siten, että näistä jokin estyy toimimasta tarkoitettulla tavalla.

Akuista mahdollisesti purkautuvien räjähtävien kaasujen kerääntymisen estämiseksi on oltava tuuletus. Akut on kiinnitettävä tukevasti ja ne on suojattava vedeltä.

5.4 Ohjausjärjestelmä

5.4.1 Yleistä

Ohjausjärjestelmä ja moottorinohjausjärjestelmä on suunniteltava, rakennettava ja asennettava siten, että ohjausvoimien siirtokyky säilyy ennakoitavissa olevissa toimintaolosuhteissa.

5.4.2 Varajärjestelmät

Purjehdukseen tarkoitetut huviveneet ja yhdellä moottorilla varustetut muut kuin purjehdukseen tarkoitetut huviveneet, joissa on kauko-ohjattava peräsinohjausjärjestelmä, on varustettava varajärjestelmällä, joka mahdollistaa huviveneen ohjaamisen alhaisella nopeudella.

5.5 Kaasujärjestelmä

Talouskäyttöön tarkoitettujen kaasujärjestelmien on oltava höyrystyvää tyyppiä, ja ne on suunniteltava ja asennettava siten, että estetään vuodot ja räjähdysvaara ja että on mahdollista tarkastaa niiden tiiviys. Materiaalien ja varusteiden on sovelluttava käytettyyn kaasuun, ja ne on suunniteltava kestämään meriympäristölle tyypillisiä rasituksia ja altistuksia.

Jokainen kaasulaite, jonka valmistaja on tarkoittanut siihen tarkoitukseen, jossa sitä käytetään, on asennettava valmistajan ohjeiden mukaisesti. Kussakin kaasulaitteessa on oltava erillinen kaasun jakelujärjestelmä, ja kukin laite on varustettava erillisellä sulkulaitteella. On varmistettava riittävä tuuletus vuotojen ja palamistuotteiden aiheuttamien vaarojen varalta.

Kaikki vesikulkuneuvot, joissa on kiinteästi asennettu kaasulaite, on varustettava suljetulla tilalla, jossa säilytetään kaikki kaasupullot. Tilan on oltava eristetty veneen asuintiloista siten, että sinne pääsee ainoastaan ulkokautta ja että sillä on tuuletus ulkoilmaan, jotta kaikki kaasut poistuvat vesikulkuneuvosta.

Kaikki kiinteät kaasujärjestelmät on lisäksi koekäytettävä asentamisen jälkeen.

5.6 Palontorjunta

5.6.1 Yleistä

Asennettujen laitteiden ja vesikulkuneuvon sisustuksen osalta on otettava huomioon tulipalon ja tulipalon leviämisen vaara. Erityistä huomiota on kiinnitettävä sellaisten laitteiden ympäristöön, joissa on avoin liekki, kuumiin alueisiin tai moottoreihin ja apumoottoreihin, öljyn ja polttoaineen ylivuotoihin, suojaamattomiin öljy- ja polttoaineputkiin, ja lisäksi erityisesti sähköjohdot on asennettava riittäväälle etäisyydelle lämmönlähteistä ja kuumista alueilta.

5.6.2 Palontorjuntavälineet

Huviveneet on varustettava tulipalon vaaraan nähden tarkoituksenmukaisilla palontorjuntavälineillä tai on osoitettava tulipalon vaaraan nähden tarkoituksenmukaisten palontorjuntavälineiden sijainti ja suorituskyky. Venettä ei saa ottaa käyttöön ennen kuin se on varustettu asianmukaisilla palontorjuntavälineillä. Bensiinimoottoritilat on suojattava sammutusjärjestelmällä, jotta tilaa ei palon sattuessa tarvitse avata. Kannettavat sammuttimet on sijoitettava helpoppääsyiseen paikkaan; yksi sammuttimista on sijoitettava siten, että se on helposti saatavilla huviveneen pääasiallisesta ohjauspaikasta käsin.

5.7 Merenkulkuvalot, merkkikuviot ja äänimerkinantolaitteet

Jos merenkulkuvalot, merkkikuviot ja äänimerkinantolaitteet on asennettu, niiden on oltava vuoden 1972 COLREG-yleissopimuksen (yleissopimus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäyksen ehkäisemiseksi merellä) tai CEVNI-säännösten (Euroopan sisävesiliikenteen säännöt) mukaiset.

5.8 Päästöjen torjunta ja jätteiden maihin viemistä helpottavat laitteet

Vesikulkuneuvot on rakennettava siten, että estetään saastuttavien aineiden (öljyn, polttoaineen jne.) vahingossa tapahtuvat päästöt.

Huviveneeseen asennettu käymälä on liitettävä ainoastaan käymäläjätevesisäilöön tai jätevedenkäsittelyjärjestelmään.

Huviveneet, joihin on asennettu käymäläjätevesisäiliö, on varustettava standardin mukaisella poistoliitäntällä, jotta jätteiden vastaanottolaitteiden putket voidaan kytkeä huviveneen tyhjennysputkistoon.

Lisäksi kaikki käymäläjätevedelle tarkoitetut rungon läpiviennit on varustettava venttiileillä, jotka voidaan varmistaa suljetussa asennossa.

B. Moottorien pakokaasupäästöjä koskevat olennaiset vaatimukset

Moottorien on täytettävä pakokaasupäästöjä koskevat tässä osassa säädetyt olennaiset vaatimukset.

1. MOOTTORIN MERKINTÄJÄRJESTELMÄ

1.1 Moottoriin on selvästi merkittävä seuraavat tiedot:

- a) moottorin valmistajan nimi, rekisteröity tavaramerkki tai rekisteröity toiminimi sekä yhteystiedot ja tarvittaessa moottorin muuntavan henkilön nimi ja yhteystiedot;
- b) moottorin tyyppi ja mahdollinen moottoriryhmä;
- c) moottorikohtainen sarjanumero;
- d) 18 artiklan mukainen CE-merkintä.

1.2 Edellä 1.1 kohdassa tarkoitettujen merkintöjen on kestävä moottorin tavanomaisen käyttöajan ajan ja oltava helposti luettavia ja pysyviä. Jos käytetään etikettejä tai kilpiä, ne on kiinnitettävä siten, että kiinnitys kestää moottorin tavanomaisen käyttöajan ja että etikettejä tai kilpiä ei voida poistaa niitä tuhoamatta tai turmelematta.

1.3 Merkinnät on kiinnitettävä sellaiseen moottorin osaan, joka on moottorin normaalille toiminnalle välttämätön ja jota ei tavallisesti tarvitse vaihtaa moottorin käyttöajan aikana.

1.4 Merkintöjen on sijoitettava siten, että ne ovat vaivatta nähtävissä sen jälkeen, kun moottori on koottu siten, että siinä ovat kaikki moottorin toiminnalle välttämättömät osat.

2. PAKOKAASUPÄÄSTÖJÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

Moottorit on suunniteltava, rakennettava ja koottava siten, että oikein asennettuna ja tavanomaisessa käytössä niiden päästöt eivät ylitä 2.1 kohdassa olevan taulukon 1 ja 2.2 kohdassa olevien taulukoiden 2 ja 3 mukaisia raja-arvoja:

2.1 Arvot, joita käytetään 55 artiklan 2 kohdan ja 2.2 kohdassa olevan taulukon 2 soveltamiseksi:

Taulukko 1

(g/kWh)

Tyyppi	Hiilimonoksidi $CO = A + B/P_N^n$			Hiilivedyt $HC = A + B/P_N^n$			Typen oksidit NO_x	Hiukkaset PT
	A	B	n	A	B	n		
Kaksitahtinen bensiinimoottori	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Ei sovelleta
Nelitahtinen bensiinimoottori	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Ei sovelleta
Dieselmoottori	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

A, B ja n ovat taulukon mukaisia vakioita, ja P_N on moottorin nimellisteho kilowatteina.

2.2 Arvot, joita sovelletaan 18 päivästä tammikuuta 2016 alkaen:

Taulukko 2

Dieselmoottorien pakokaasupäästörajat ()**

Iskutilavuus SV (L/cyl)	Moottorin nimellisteho P_N (kW)	Hiukkaset PT (g/kWh)	Hiilivedyt + typen oksidit HC + NO _x (g/kWh)
SV < 0,9	$P_N < 37$	Taulukossa 1 tarkoitettut arvot	
	$37 \leq P_N < 75$ (*)	0,30	4,7
	$75 \leq P_N < 3\,700$	0,15	5,8
0,9 ≤ SV < 1,2	$P_N < 3\,700$	0,14	5,8
1,2 ≤ SV < 2,5		0,12	5,8
2,5 ≤ SV < 3,5		0,12	5,8
2,5 ≤ SV < 3,5		0,11	5,8

(*) Vaihtoehtoisesti saa dieselmoottoireilla, joiden nimellisteho on vähintään 37 kW ja alle 75 kW ja joiden iskutilavuus on alle 0,9 l/syl., olla hiukkaspäästöjä enintään 0,20 g/kWh ja hiilivetyjä ja typen oksideja enintään 5,8 g/kWh.

(**) Dieselmoottoireilla hiilimonoksidin (CO) päästöraja on 5,0 g/kWh.

Taulukko 3

Bensiinimoottorien pakokaasupäästörajat

Moottorin tyyppi	Moottorin nimellisteho (kW)	Hiilimonoksidi CO (g/kWh)	Hiilivedyt + typen oksidit HC + NO _x (g/kWh)
Sisäperämoottorit ja sisämoottorit	$P_N \leq 373$	75	5
	$373 < P_N \leq 485$	350	16
	$P_N > 485$	350	22
Perämoottorit ja vesiskootterien moottorit	$P_N \leq 4,3$	$500 - (5,0 \times P_N)$	30
	$4,3 < P_N \leq 40$	$500 - (5,0 \times P_N)$	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$
	$P_N > 40$	300	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$

2.3 Testisyklit:

Sovellettavat testisyklit ja painotuskertoimet:

Käytetään seuraavia ISO-standardin 8178-4:2007 vaatimuksia ottaen huomioon jäljempänä olevassa taulukossa esitetyt arvot.

Muuttuvanopeuksiin dieselmoottoireihin sovelletaan testisykliä E1 tai E5 tai, vaihtoehtoisesti, muuttuvanopeuksiin yli 130 kW:n dieselmoottoireihin voidaan soveltaa testisykliä E3. Muuttuvanopeuksiin bensiinimoottoreihin sovelletaan testisykliä E4.

Sykli E1, moodinumero	1	2	3	4	5
Nopeus	Nimellisopeus		Välinopeus		Alhainen/ joutokäynti
Vääntömomentti %	100	75	75	50	0
Painotuskerroin	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3
Nopeus	Nimellisopeus		Välinopeus		Alhainen/ joutokäynti
Sykli E3, moodinumero	1	2	3	4	
Nopeus %	100	91	80	63	
Teho %	100	75	50	25	
Painotuskerroin	0,2	0,5	0,15	0,15	
Sykli E4, moodinumero	1	2	3	4	5
Nopeus %	100	80	60	40	Joutokäyn- ti
Vääntömomentti %	100	71,6	46,5	25,3	0
Painotuskerroin	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Sykli E5, moodinumero	1	2	3	4	5
Nopeus %	100	91	80	63	Joutokäyn- ti
Teho %	100	75	50	25	0
Painotuskerroin	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

Ilmoitettu laitos voi hyväksyä myös testejä, jotka on tehty muiden kuin yhdenmukaistetussa standardissa määritelyjen, moottorin käyttöjaksoon sovellettavien testisyklien pohjalta.

2.4 Moottoriryhmän käyttö ja kantamoottorin valinta

Moottorin valmistaja vastaa niiden valikoimaansa kuuluvien moottorien määrittelemisestä, jotka sisällytetään moottoriryhmään.

Kantamoottori valitaan moottoriryhmästä siten, että sen päästöjen ominaisuudet ovat edustavia kyseisen moottoriryhmän kaikkien moottorien kannalta. Moottoriryhmän kantamoottoriksi olisi yleensä valittava moottori, jolla odotetaan sen ominaisuuksien perusteella olevan korkeimmat päästöarvot (ilmaistuna arvona g/kWh) mitattuna sovellettavasta testisyklistä.

2.5 Testipolttoaineet

Päästöjen testaukseen käytettävällä testipolttoaineella on oltava seuraavat ominaisuudet:

Bensiinipolttoaineet

Ominaisuus	RF-02-99 Lyijytön		RF-02-03 Lyijytön	
	alaraja	yläraja	alaraja	yläraja
Tutkimusoktaaniluku (RON)	95	—	95	—
Moottorioktaaniluku (MON)	85	—	85	—
Tiheys 15 °C:ssa (kg/m ³)	748	762	740	754
Kiehumisen alkamislämpötila (°C)	24	40	24	40
Rikin massaosuus (mg/kg)	—	100	—	10

Bensiinipolttoaineet

Ominaisuus	RF-02-99 Lyijytön		RF-02-03 Lyijytön	
	alaraja	yläraja	alaraja	yläraja
Lyijypitoisuus (mg/l)	—	5	—	5
Reidin höyrynpaine (kPa)	56	60	—	—
Höyrynpaine (DVPE) (kPa)	—	—	56	60

Dieselpolttoaineet

Ominaisuus	RF-06-99		RF-06-03	
	alaraja	yläraja	alaraja	yläraja
Setaaniluku	52	54	52	54
Tiheys 15 °C:ssa (kg/m ³)	833	837	833	837
Kiehumisen loppupiste (°C)	—	370	—	370
Leimahduspiste (°C)	55	—	55	—
Rikin massaosuus (mg/kg)	Ilmoitettava	300 (50)	—	10
Tuhkan massaosuus (%)	Ilmoitettava	0,01	—	0,01

Ilmoitetut laitokset voivat hyväksyä myös testejä, jotka on tehty käyttämällä muita kuin yhdenmukaistetussa standardissa määriteltyjä testipolttoaineita.

3. KESTÄVYYS

Moottorin valmistajan on annettava moottorin asennus- ja huolto-ohjeet, joiden noudattamisen pitäisi merkitä sitä, että normaalissa käytössä oleva moottori pysyy 2.1 ja 2.2 kohdassa säädettyjen raja-arvojen mukaisena moottorin tavanomaisen käyttöiän normaaleissa käyttöolosuhteissa.

Moottorin valmistajan on hankittava nämä tiedot käyttöönottoa edeltävällä, normaaleihin toimintajaksoihin perustuvalla kestävyystestauksella ja laskemalla osien väsyminen, jotta valmistaja voi laatia tarvittavat huolto-ohjeet, jotka annetaan kaikkien ensimmäistä kertaa markkinoille saatettavien uusien moottorien mukana.

Moottorien tavanomaisena käyttöikäenä pidetään seuraavia:

- dieselmoottorien osalta: 480 käyttötuntia tai 10 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
- bensiinikäyttöisten sisämoottorien tai kiinteällä pakoputkistolla varustettujen tai ilman sellaista olevien sisäpäämoottorien osalta:
 - luokkaan $P_N \leq 373$ kW kuuluvat moottorit: 480 käyttötuntia tai 10 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
 - luokkaan $373 < P_N \leq 485$ kW kuuluvat moottorit: 150 käyttötuntia tai kolme vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
 - luokkaan $P_N > 485$ kW kuuluvat moottorit: 50 käyttötuntia tai yksi vuosi sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
- vesiskootterin moottorien osalta: 350 käyttötuntia tai 5 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
- perämoottorien osalta: 350 käyttötuntia tai 10 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin.

4. OMISTAJAN KÄSIKIRJA

Kunkin moottorin mukana on oltava omistajan käsikirja. Jäsenvaltio, jossa moottoria on tarkoitus pitää kaupan, päättää, millä kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä yhdellä tai useammalla kielellä käsikirja julkaistaan.

Omistajan käsikirjassa on

- annettava asennus-, käyttö- ja huolto-ohjeet, jotka tarvitaan moottorin moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siten, että 3 jakson (Kestävyys) vaatimukset täyttyvät;
- ilmoitettava moottorin teho yhdenmukaistetun standardin mukaisesti mitattuna.

C. Melupäästöjä koskevat olennaiset vaatimukset

Huviveneiden, jossa on sisämoottori tai ilman kiinteää pakoputkistoa oleva sisäperämoottori, sekä vesiskootterien, perämoottorien ja kiinteällä pakoputkistolla varustettujen sisäperämoottorien on täytettävä tässä osassa esitetyt melupäästöjä koskevat olennaiset vaatimukset.

1. MELUPÄÄSTÖJEN TASOT

- 1.1 Huvivene, jossa on sisämoottori tai ilman kiinteää pakoputkistoa oleva sisäperämoottori, sekä vesiskootteri, perämoottori ja kiinteällä pakoputkistolla varustettu sisäperämoottori on suunniteltava, rakennettava ja koottava siten, että melupäästöt eivät ylitä seuraavan taulukon mukaisia raja-arvoja:

Moottorin nimellisteho (yksittäinen moottori) kW:eina	Enimmäisäänenpainetaso = L_{pASmax} dB:einä
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

jossa P_N = yksittäisen moottorin nimellisteho kW:eina nimelliskierrosluvulla ja L_{pASmax} = enimmäisäänenpainetaso dB:einä.

Mitä tahansa moottorityyppiä käsittävien rinnakkaismoottori- ja monimoottoriyksikköjen osalta raja-arvon saa ylittää 3 dB:llä.

- 1.2 Melunmittaustestien vaihtoehtona huviveneen, jossa on sisämoottori tai ilman kiinteää pakoputkistoa oleva sisäperämoottori, on katsottava olevan 1.1 kohdassa esitettyjen meluvaatimusten mukainen, jos sen Frouden luku on $\leq 1,1$ ja teho-uppouma-suhdearvo ≤ 40 ja jos sen moottori sekä pakoputkisto on asennettu moottorin valmistajan ohjeiden mukaisesti.
- 1.3 "Frouden luku" F_n lasketaan jakamalla huviveneen maksiminopeus V (m/s) tunnetulla gravitaatiokiihdytysvakiolla ($g = 9,8 \text{ m/s}^2$) kerrottuna vesiviivapituuden lwl (m) neliöjuurella

$$F_n = \frac{V}{\sqrt{(g \cdot lwl)}}$$

"Teho-uppoumasuhdearvo" lasketaan jakamalla moottorin nimellisteho P_N (kW:eina) huviveneen uppoumalla D (tonneina)

$$\text{Teho - uppoumasuhdearvo} = \frac{P_N}{D}$$

2. OMISTAJAN KÄSIKIRJA

Edellä olevan A osan 2.5 kohdassa edellytetyssä omistajan käsikirjassa on oltava huviveneestä, jossa on sisämoottori tai ilman kiinteää pakoputkistoa oleva sisäperämoottori, ja vesiskootterista tiedot, joita tarvitaan huviveneen ja pakokaasujärjestelmän pitämiseksi sellaisessa kunnossa, että varmistetaan määritettyjen meluraja-arvojen mahdollisimman tarkka noudattaminen normaalissa käytössä.

Perämoottoreista ja kiinteällä pakoputkistolla varustetuista sisäperämoottoreista on B osan 4 jaksossa edellytetyssä omistajan käsikirjassa annettava tiedot, joita tarvitaan moottorin pitämiseksi sellaisessa kunnossa, että määritettyjen meluraja-arvojen mahdollisimman tarkka noudattaminen normaalissa käytössä varmistetaan.

3. KESTÄVYYS

Edellä olevan B osan 3 jaksossa esitettyjä kestävyyttä koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin tämän osan 1 jaksossa esitettyjen melupäästöjä koskevien vaatimusten noudattamiseen.

*LIITE II***VESIKULKUNEUVOJEN VARUSTEET**

- 1) Bensiinikäyttöisten sisämoottoreiden ja sisäperämoottoreiden sekä bensiinitankkilojen kipinäsuojatut varusteet.
 - 2) Suojalaitteet, jotka estävät perämoottorin käynnistämisen vaihteen ollessa päällä.
 - 3) Ruorirattaat, ohjausmekanismit ja kaapelijärjestelmät.
 - 4) Polttoainesäiliöt, jotka on tarkoitettu kiinteitä järjestelmiä varten, ja polttoaineletkut.
 - 5) Esivalmistetut kansiluukut ja valoventtiilit.
-

LIITE III

KESKENERÄISEN VESIKULKUNEUVON VALMISTAJAN TAI MAAHANTUOJAN VAKUUTUS (6 ARTIKLAN 2 KOHTA)

Valmistajan tai unioniin sijoittautuneen maahantuojan laatimassa 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa vakuutuksessa on oltava

- a) valmistajan nimi ja osoite;
- b) valmistajan unioniin sijoittautuneen edustajan, tai tarpeen mukaan markkinoille saattamisesta vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite;
- c) keskeneräisen vesikulkuneuvon kuvaus;
- d) ilmoitus, jossa osoitetaan, että keskeneräinen vesikulkuneuvo on kaikkien kyseisessä rakennusvaiheessa sovellettavien olennaisten vaatimusten mukainen; ilmoituksessa on oltava viittaukset käytettyihin asiaa koskeviin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai viittaukset määräyksiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus annetaan tässä rakennusvaiheessa; lisäksi on osoitettava, että vesikulkuneuvo on tarkoitus rakentaa loppuun toisten oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden toimesta täysin tämän direktiivin mukaisesti.

LIITE IV

EU-VAATIMUSTENMUKAISUUSVAKUUTUS N:o xxxxx ⁽¹⁾

1. Nro xxxxx (Tuote: tuote, erä, tyyppi tai sarjanumero)
2. Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan taikka yksityisen maahantuojan nimi ja osoite [valtuutetun edustajan on annettava myös valmistajan toiminimi ja osoite].
3. Tämä vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu valmistajan tai yksityisen maahantuojan taikka direktiivin 2013/53/EU 19 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun henkilön yksinomaisella vastuulla
4. Vakuutuksen kohde (jäljitettävyyden mahdollistava tuotteen tunniste. Se voi käsittää tarvittaessa valokuvan.):
5. Edellä 4 kohdassa kuvattu vakuutuksen kohde on asianomaisen unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen:
6. Viittaukset käytettyihin asiaa koskeviin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai viittaukset muihin teknisiin eritelmiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus annetaan:
7. Tarvittaessa ilmoitettu laitos ... (nimi, numero) suoritti ... (toimenpiteen kuvaus) ja antoi todistuksen:
8. Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan puolesta allekirjoittamaan valtuutetun henkilön tiedot.
9. Lisätiedot:

EU-vaatimuksenmukaisuusvakuutuksessa on oltava moottorin valmistajan ja moottorin 6 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti mukauttaneen henkilön ilmoitus siitä, että

- a) kun se on asennettu vesikulkuneuvoon moottorin mukana toimitettujen asennusohjeiden mukaisesti, moottori täyttää
 - i) tämän direktiivin mukaiset pakokaasupäästöjä koskevat vaatimukset;
 - ii) direktiivissä 97/68/EY esitetyt rajat direktiivin 97/68/EY mukaisesti tyyppihyväksytyjen moottorien osalta, jotka ovat niiden mainitun direktiivin liitteessä I olevassa 4.1.2 kohdassa vaiheelle III A, III B tai IV asetettujen päästörajojen mukaisia, jotka koskevat muissa sovelluksissa kuin sisävesialusten, veturien ja moottorivaunujen käyttövoimana käytettäviä dieselmoottoreita; tai
 - iii) asetuksessa (EY) N:o 595/2009 esitetyt rajat kyseisen asetuksen mukaisesti tyyppihyväksytyjen moottoreiden osalta.

Moottoria ei saa ottaa käyttöön ennen kuin vesikulkuneuvon, johon se aiotaan asentaa, on ilmoitettu olevan tämän direktiivin asiaa koskevan säännöksen mukainen, jos näin vaaditaan.

Jos moottori on saatettu markkinoille 55 artiklan 2 kohdassa säädetyn ylimääräisen siirtymäkauden aikana, EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on oltava maininta tästä.

... puolesta allekirjoittanut

(antamispaikka ja -päivämäärä)

(nimi, tehtävä) (allekirjoitus)

⁽¹⁾ Numeron lisääminen vaatimustenmukaisuustodistukseen on vapaaehtoista.

LIITE V

RAKENTAMISEN JÄLKEISEEN ARVIOINTIIN PERUSTUVA VASTAAVA VAATIMUSTENMUKAISUUS (PCA-MODUULI)

1. Rakentamisen jälkeiseen arviointiin perustuva vastaavan vaatimustenmukaisuuden osoittaminen on menettely, jossa arvioidaan sellaisen tuotteen vaatimustenmukaisuus, jonka osalta valmistaja ei ole ottanut vastuuta siitä, että tuote on tämän direktiivin vaatimusten mukainen, ja jolla 19 artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu luonnollinen tai oikeushenkilö, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön omalla vastuullaan, ottaa vastuun kyseisen tuotteen vastaavasta vaatimustenmukaisuudesta. Edellä mainitun henkilön on täytettävä 2 ja 4 kohdassa säädetty velvollisuudet sekä varmistettava ja vakuutettava yksinomaisella vastuullaan, että kyseinen tuote, johon on sovellettu 3 kohdan säännöksiä, on siihen sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukainen.
2. Henkilön, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on esitettävä tuotteelle tehtävää rakentamisen jälkeistä arviointia koskeva hakemus ilmoitetulle laitokselle ja toimitettava ilmoitetulle laitokselle asiakirjat ja tekniset rakennekuvaukset, joiden perusteella ilmoitettu laitos voi arvioida, onko tuote tämän direktiivin vaatimusten mukainen, sekä kaikki saatavilla olevat tiedot tuotteen käytöstä sen ensimmäisen käyttöönoton jälkeen.

Henkilön, joka saattaa tällaisen tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on pidettävä nämä asiakirjat ja tiedot asianomaisten kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan siitä, kun tuotteen vastaava vaatimustenmukaisuus on arvioitu rakentamisen jälkeisen arviointimenettelyn mukaisesti.

3. Ilmoitettu laitos tutkii asianomaisen tuotteen ja suorittaa laskelmat, testit ja muut arvioinnit siinä määrin kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että voidaan osoittaa tuotteen vastaava vaatimustenmukaisuus tämän direktiivin asiaankuuluviin vaatimuksiin nähden.

Ilmoitettu laitos laatii ja antaa suoritettua arviointia koskevan todistuksen ja siihen liittyvän vaatimustenmukaisuutta koskevan selvityksen sekä pitää todistuksen ja siihen liittyvän selvityksen jäljennökset kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan näiden asiakirjojen antamisen jälkeen.

Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnityttävä omalla vastuullaan tunnusnumerosa hyväksytyyn tuotteeseen CE-merkinnän viereen.

Jos arvioitu tuote on vesikulkuneuvo, ilmoitetun laitoksen on myös kiinnityttävä omalla vastuullaan liitteessä I olevan A osan 2.1 kohdassa tarkoitettu vesikulkuneuvon tunnusnumero. Tässä tapauksessa valmistajan maatunnukselle varatussa kentässä ilmoitetaan ilmoitetun laitoksen sijoittautumisvaltio ja jäsenvaltion kansallisen viranomaisen luovuttamalle valmistajan yksilölliselle tunnukselle varatuissa kentissä ilmoitetulle laitokselle annettu rakentamisen jälkeisen arvioinnin tunnus, jota seuraa rakentamisen jälkeistä arviointia koskevan todistuksen sarjanumero. Vesikulkuneuvon tunnusnumerossa olevissa valmistuskuukaudelle ja -vuodelle sekä vuosimallille varatuissa kentissä ilmoitetaan rakentamisen jälkeisen arvioinnin suorituskuukausi ja -vuosi.

4. CE-merkintä ja EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutus
- 4.1 Henkilön, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on kiinnitettävä CE-merkintä ja, 3 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla, kyseisen laitoksen tunnusnumero tuotteeseen, jonka ilmoitettu laitos on arvioinut ja todistanut sen vastaavan vaatimustenmukaisuuden tämän direktiivin sovellettaviin vaatimuksiin nähden.
- 4.2 Henkilön, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan rakentamisen jälkeistä arviointia koskevan todistuksen antamispäivän jälkeen. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä tuote, jota varten se on laadittu.

EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on toimitettava pyynnöstä asiasta vastaavien viranomaisten saataville.

- 4.3 Jos arvioitu tuote on vesikulkuneuvo, vesikulkuneuvon markkinoille saattavan tai ottaa sen käyttöön henkilön on kiinnitettävä vesikulkuneuvon liitteessä I olevan A osan 2.2 kohdassa kuvattu valmistajan kilpi, johon sisällytetään sanat "rakentamisen jälkeinen arviointi" ja liitteessä I olevan A osan 2.1 kohdassa kuvattu vesikulkuneuvon tunnusnumero 3 jaksossa esitettyjen säännösten mukaisesti.
5. Ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava tuotteen markkinoille tai sen käyttöön ottavalle henkilölle velvollisuuksista, jotka hänelle kuuluvat rakentamisen jälkeistä arviointia koskevan menettelyn mukaisesti.

LIITE VI

SISÄISEN TUOTANNONVALVONNAN JA MODUULIN A1 MUKAISTEN VALVOTTUJEN TUOTETESTIEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT LISÄVAATIMUKSET (24 ARTIKLAN 2 KOHTA)**Suunnittelu ja rakentaminen**

Yhdelle tai useammalle valmistajan tuotantoa edustavalle vesikulkuneuvolle on suoritettava yksi tai useampia seuraavista testeistä, vastaava laskelma tai tarkastus joko valmistajan toimesta tai tämän puolesta:

- a) liitteessä I olevan A osan 3.2 kohdan mukaista vakautta mittaava testi,
- b) liitteessä I olevan A osan 3.3 kohdan mukaista kantokykyä mittaava testi.

Melupäästöt

Huviveneiden, joissa on sisämoottori tai ilman kiinteää pakoputkistoa oleva sisäperämoottori, ja vesiskoottareiden osalta on suoritettava yhdelle tai useammalle valmistajan tuotantoa edustavalle vesikulkuneuvolle liitteessä I olevassa C osassa määritellyt melupäästötestit vesikulkuneuvon valmistajan toimesta tai tämän puolesta valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen vastuulla.

Perämoottorien ja kiinteällä pakoputkistolla varustettujen sisäperämoottorien osalta yhdelle tai useammalle moottorille kustakin moottorin valmistajan tuotantoa edustavasta moottoriryhmästä on suoritettava liitteessä I olevassa C osassa määritellyt melupäästötestit moottorin valmistajan toimesta tai tämän puolesta valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen vastuulla.

Jos testi tehdään useammalle kuin yhdelle moottoriryhmän moottorille, käytetään liitteessä VII kuvattua tilastollista menetelmää otoksen vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi.

LIITE VII

TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI PAKOKAASU- JA MELUPÄÄSTÖJEN OSALTA

1. Moottoriryhmän vaatimustenmukaisuuden todentamiseksi sarjasta on otettava moottoreista koostuva otos. Valmistaja päättää otoksen koosta (n) yhteisymmärryksessä ilmoitetun laitoksen kanssa.
2. Otoksesta saatujen tulosten aritmeettinen keskiarvo X on laskettava kullekin pakokaasu- ja melupäästön säännellylle tekijälle. Sarjan tuotannon on katsottava olevan vaatimusten mukainen ("hyväksyty"), jos seuraava ehto täyttyy:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S on standardipoikkeama, jossa:

$$S^2 = \sum(x - X)^2 / (n - 1)$$

X = otoksesta saatujen tulosten aritmeettinen keskiarvo

x = otoksesta saadut yksittäiset tulokset

L = kulloinenkin raja-arvo

n = otoksessa olevien moottorien lukumäärä

k = tilastollinen tekijä, joka riippuu n:stä (ks. jäljempänä oleva taulukko)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Jos $n \geq 20$, niin $k = 0,860/\sqrt{n}$.

LIITE VIII

**SISÄISEEN TUOTANNONVALVONTAAN PERUSTUVAN TYYPINMUKAISUUDEN (MODUULI C)
YHTEYDESSÄ SOVELLETTAVA TÄYDENTÄVÄ MENETTELY**

Jos laatutaso vaikuttaa 24 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa riittämättömältä, sovelletaan seuraavaa menettelyä:

Sarjasta otetaan moottori, joka testataan liitteessä I olevassa B osassa kuvaillulla tavalla. Testimoottorien on oltava osittain tai täydellisesti totutuskäytetyt valmistajan ohjeiden mukaisesti. Jos sarjasta otetun moottorin määritellyt pakokaasupäästöt ylittävät liitteessä I olevan B osan mukaiset raja-arvot, valmistaja voi pyytää mittausten tekemistä sarjasta otettujen moottorien otokselle, johon alun perin testattu moottori sisältyy. Sen varmistamiseksi, että tässä kohdassa määritelty moottorien otos on tämän direktiivin vaatimusten mukainen, sovelletaan liitteessä VII kuvailtua tilastollista menetelmää.

LIITE IX

TEKNISET ASIAKIRJAT

Edellä 7 artiklan 2 kohdassa ja 25 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa on oltava seuraavat arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot:

- a) tyyppin yleiskuvaus;
 - b) varusteiden, osakokoonpanojen ja piirien suunnittelu- ja valmistuspiirustukset ja kaaviot sekä muut merkitykselliset tiedot;
 - c) mainittujen piirustusten ja kaavioiden sekä tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi tarvittavat kuvaukset ja selitykset;
 - d) luettelo 14 artiklassa tarkoitetuista, kokonaan tai osittain noudatetuista standardeista ja kuvaus niistä ratkaisuisista, joiden avulla direktiivissä säädetyt olennaiset vaatimukset on täytetty, kun 14 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei ole noudatettu;
 - e) suoritettujen suunnittelulaskelmien ja tarkastusten tulokset sekä muut merkitykselliset tiedot;
 - f) testausselostet tai laskelmat, jotka koskevat erityisesti liitteessä I olevan A osan 3.2 kohdan mukaista vakautta ja liitteessä I olevan A osan 3.3 kohdan mukaista kelluvuutta;
 - g) pakokaasupäästöjen testausselostet, jotka osoittavat liitteessä I olevan B osan 2 kohdan vaatimusten noudattamisen;
 - h) melupäästöjä koskevat testausselostet, jotka osoittavat liitteessä I olevan C osan 1 kohdan vaatimusten noudattamisen.
-